

Bolwerk nr. 3
"79-80"

25-1-80

Ontwerp voorpagina:

Paul Koenders 5 1

Is lust naar macht pervers? Als je consequent bent moet je die vraag met 'ja' beantwoorden. Zodra je in je zelf de lust naar macht voelt opkomen, ben je verloren.

Dimitri Sjostakovitsj

Behalve de elders reeds genoemden werkten aan dit nummer mee:

Dhr. H. Rurup
Mevr. T. Waardijk
Mevr. J. Slimmers-Martin, key-operator
L. Verzuu, eindredactie.

BOLWERK nr 4 verschijnt
12 maart a.s.
Kopy gaarne binnen vóór
5 maart.

P E R I O D I E K v/h P I U S - X L Y C E U M

RK SCHOLENGEMEENSCHAP

VOOR VWO EN HAVO

jacob geelstraat 38
amsterdam slotervaart

BOLWERK

CURSUSJAAR 1979 - 1980

6 FEBRUARI 1980 NR 3

VAN DE DIRECTOR

Op vrijdag 25 januari j.l. heb ik de commissie mogen installeren die het 25-jarig bestaansfeest van onze school zal gaan voorbereiden. Leerlingen, docenten, beambten, ouders, staf en schoolbestuur zijn in de commissie vertegenwoordigd. Bij het begin van de volgende cursus zal het 25ste schooljaar beginnen; tegen de zomervakantie 1981 zouden dus festiviteiten gepland kunnen worden. Bij nader inzien is dat echter een "onmogelijk" moment, omdat dan het toch al brokkelige laatste trimester belast wordt met twee eindexamens en overgangsproefwerken en -vergaderingen. Het leek daarom het beste om het vijfde lustrum in de loop van het schooljaar te vieren; naar alle waarschijnlijkheid zal het feest plaats vinden in de tweede helft van december 1980.

Het lijkt misschien wat voorbarig om daar nu al mee bezig te zijn, maar ieder die ooit met een dergelijke feestbijltje heeft gehakt, weet dat de voorbereidingen ontzettend veel tijd vergen. Eerst dient een inventarisatie van mogelijkheden gemaakt te worden, vervolgens een keuze daaruit en dan begint het "echte" werken pas. Elders in dit nummer zal de heer Hoving, die lid van de commissie is, meer vertellen over plannen en mogelijkheden. Ik hoop van harte dat ieder die ideeën over de komende feestviering heeft, via zijn vertegenwoordigers in de commissie zijn stem zal laten horen.

Dezer dagen zijn schilders van de firma Ploeger begonnen aan het onderhoud van het gebouw; zowel van binnen als van buiten zal de school opnieuw geverfd gaan worden. Het binnenschilderwerk zal niet in één jaar voltooid kunnen worden; de financiële mogelijkheden daartoe ontbreken. Het ligt in de bedoeling dat gedurende dit kalenderjaar de toegangshal en alle trapportalen een beurt krijgen; daarna komen de gangen en de klaslokalen aan bod. De kleuren in de school zullen gaan veranderen; ruim een jaar geleden is een aantal malen door vertegenwoordigers van verschillende groeperingen binnen de school samen met architect Jan Tor en de heren Ploeger overleg gepleegd en dat heeft geleid tot de vaststelling van een kleurenplan; dat plan zal nu in de komende tijd worden uitgevoerd.

In dit verband wil ik (opnieuw) aandacht vragen voor de toestand van ons gebouw: al enkele jaren "wonen" we er met meer mensen dan bij de bouw de bedoeling is geweest. Dat betekent dat de school op sommige uren van de dag overvol is. Het is volstrekt onmogelijk een dusdanig toezicht op de "bewoners" te organiseren dat alle beschadiging of vernieling kan worden voorkómen; eigenlijk vind ik het belachelijk dat ik zelfs over een dergelijk toezicht zou denken. Maar anderzijds is het werkelijk triest iedere middag, wanneer ik omstreeks zes uur uit school weg ga, weer de grote hoeveelheden vuil te moeten zien die de schoonmakers weer bijeen vegen en de "versieringen" aan te treffen op muren en deuren. Binnenkort zal een grote schoonmaak worden gehouden, ook van muren en pilaren aan de buitenkant van het gebouw. Opnieuw

□ HEN NEMEN ZOALS ZE ZIJN □

IN REACTIE OP BOLWERK D.D. 19 DEC. 1979, NR 2, P. 1-3

Weet U,

communicatie in woorden is niet zo moeilijk.

Als we maar dezelfde taal spreken, vaste betekenissen aan woorden hechten en de norm van fatsoen in acht nemen; dan is het zelfs gemakkelijk.

Maar willen we ons echter dwingen tot begrip te komen, zowel voor de ouderen en in het bijzonder, voor de jongeren - dan blijken we ineens een andere taal te hanteren en komen we tot verkeerde interpretaties en onwil tot begrijpen.

Om tot éénheid te komen moeten we toch de moed op kunnen brengen - desnoods - een Gek te zijn!

Iedereen weet dat men met betrekking tot de individuele mens - met zijn ontwikkeling rekening moet houden - en niet slechts met dat, wat om hem heen gebeurt.

De uiterlijke waarneembare gebeurtenissen, die nu plaats vinden, die omringen mensen, die twaalf -, vijftien-, twintig-, en mensen, die veertig, vijftig of zestig jaar oud zijn.

Toch zal geen verstandig mens verwachten, dat de vijftien- of twintigjarigen net zo een kijk hebben op de dingen om hen heen, als de vijftig-, zestigjarigen.

Het behoort, helaas, tot de gewoonte - abstract over het kind te spreken, zonder te beseffen, dat het een tomeloze ontwikkeling door moet maken.

Nu is het de vraag: hoe kom je tot een nauwkeurig inzicht op dit gebied?

Hoe kun je uitmaken, of je de juiste kijk hebt op wat je moet doen, wanneer bijv. een bepaalde gedragslijn de één zal kwetsen, maar tegelijk gunstig zal zijn voor anderen?

Wanneer je iets duidelijk als echt ziet - en helderheid en duidelijkheid zijn echt, dan is er maar één handeling :

die uit helderheid.

We zullen dus, als ik die suggestie mag doen, moeten uitvinden, hoe anders te denken; en dat zal moeilijk zijn want ik vrees, dat de meesten van ons liever een eenvoudige en geruststellende manier van denken willen. Wij zijn immers gewend te veroordelen, het eens of oneens te zijn, te vergelijken of te rechtvaardigen. Dat is onze geestelijke achtergrond en wanneer we onze "achtergrond" laten reageren, zeggen wij:

dat we denken!

Wat nu werkelijk van belang is - is niet wat kwetst of plezier doet, maar te zien wat echt of waar is.

Wie een gevoel heeft ontwikkeld voor het begrijpen van het kind, die kan ook, meen ik, de ernst opbrengen het in het juiste licht te plaatsen zonder zich al-te-veel te ergeren aan zijn onbeholpen wat ruwe of "linkse" manier van uitdrukken.

Hij zou er toe kunnen komen - zijn superieure houding te veranderen in een veelomvattend mededogen.

Jonge mensen moeten nog smart, vreugde, moeite, schoonheid, lelijkheid, liefde ervaren; zij moeten, om het zo eens uit te drukken: het leven "proeven" op ieder niveau.

Wij voeden onze kinderen op - opdat ze op een goede of slechte dag, de stroom van het leven gaan betreden.

Sex, angst, onzekerheid, politiek, dat is allemaal leven.

Zou het hen dan helpen als wij ons overgeven aan allerlei vormen van ongerustheid?

Als wij hen wringen in het keurslijf van het zgn. fatsoen?

Als wij hun "speelruimte" bedekken met stijl en al dat gedoe meer?

Dan -, leggen we de nadruk op het klaarmaken van een "instrument", zodat

het straks een uitstekende wiskundige, theoloog, kantoorjuffrouw kan zijn - maar géén mens met de capaciteit tot ervaren.
 Dan nemen we niet de moeite diegenen te leren kennen die de opvoeding op school ter hand hebben genomen. Die de moeite nemen alles uit te leggen - en de wereld te laten zien zoals die is!
 Die de kinderen het gevoel moeten geven, dat, als ze eens de school verlaten - zonder vrees moeten zijn.
 Conformiteit en systemen voeren immers naar middelmatigheid, smoort de creativiteit, remt de spontaniteit.
 Het is duidelijk dat we naar onze kinderen moeten luisteren, hen belangeloos gadeslaan, van hen moeten houden, en hen nemen zoals ze zijn.
 Wát is dan belangrijker : proberen ze iets te laten zijn wat ze niet zijn-, of begrijpen, wat ze wél zijn?!

M. van Kuijk - Kuiper.

VAN DE RECTOR - vervolg van p. 1

wil ik aller medewerking vragen om ons schoolgebouw zo goed mogelijk bewoonbaar te houden.

Het is mij gebleken dat naar aanleiding van een publikatie van de heer Verzuu een schriftelijke discussie begint te ontstaan over de inhoud van ons schoolblad. Op het moment dat ik dit schrijf, heb ik geen overzicht van de kopij van dit nummer; ik weet dus nog niet welke meningen vertolkt zullen worden. In een volgend nummer van Bolwerk wil ik hier graag uitgebreider op ingaan, maar bij voorbaat staat voor mij één ding vast: nooit toelaatbaar mogen stukken zijn die voor een "tegenpartij" kwetsend of beledigend zijn. Meningsverschillen: akkoord; maar ieder zal moeten kunnen rekenen op de goede, en niet op de kwade trouw van degene, met wie hij discussieert. Een dergelijke koers vereist soms een behoedzaam manoeuvreren.

M. Siewe

S O O S K A A R T E N .

De leerlingen van de vierde klassen zijn nu in het bezit van een sooskaart met pasfoto. (D.w.z. voor zover ze deze hebben afgehaald). Gezien het gemak dat we daarvan hebben bij de controle op de toegang , verzoek ik de leerlingen van de 5-de en 6-de klassen zo spoedig mogelijk bij mij een pasfoto in te leveren. Met ingang van de soos van 28 maart hebben leerlingen zonder sooskaart geen toegang meer.

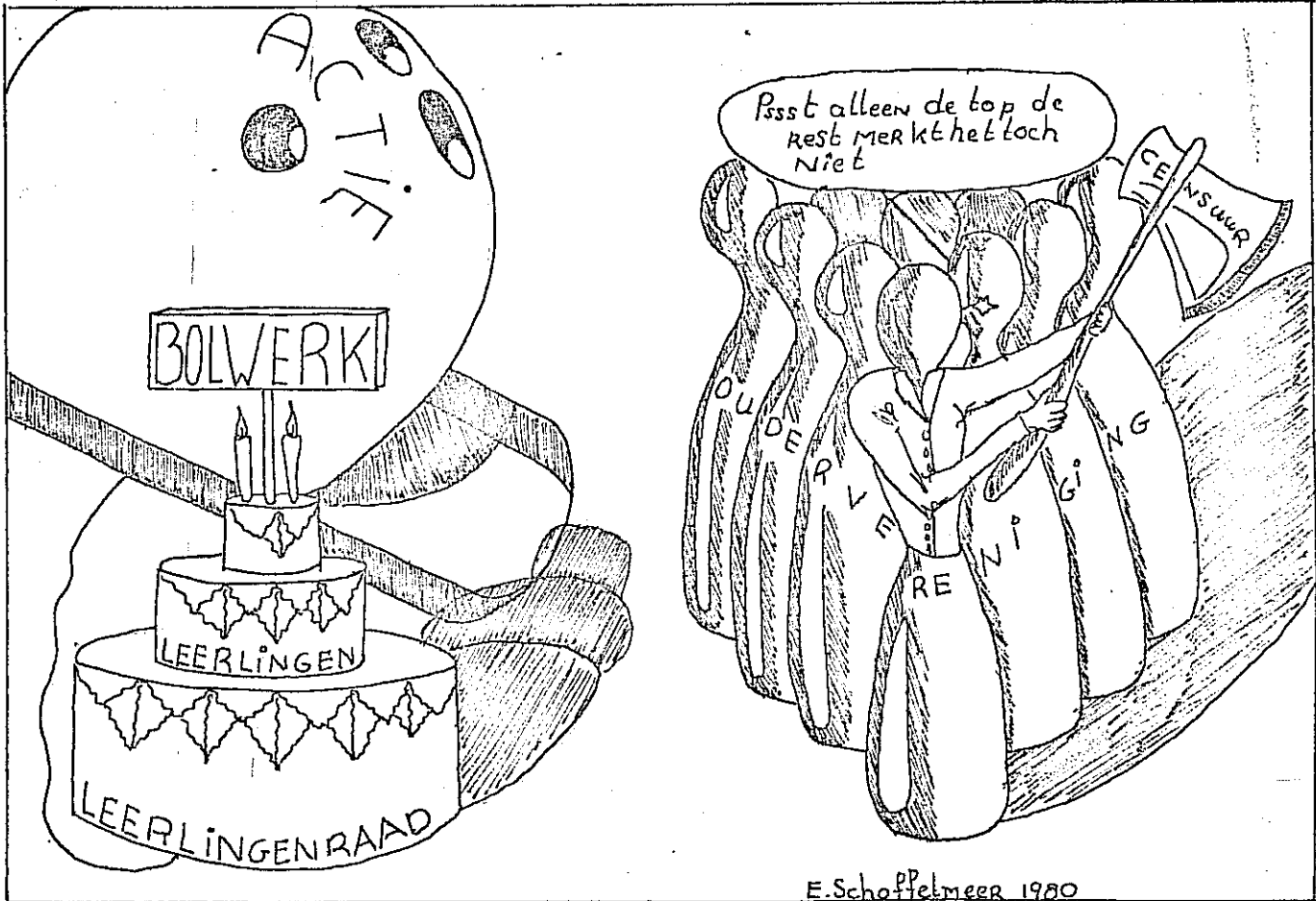
A G E N D A

Zie voor de agenda van februari het jaarboekje.

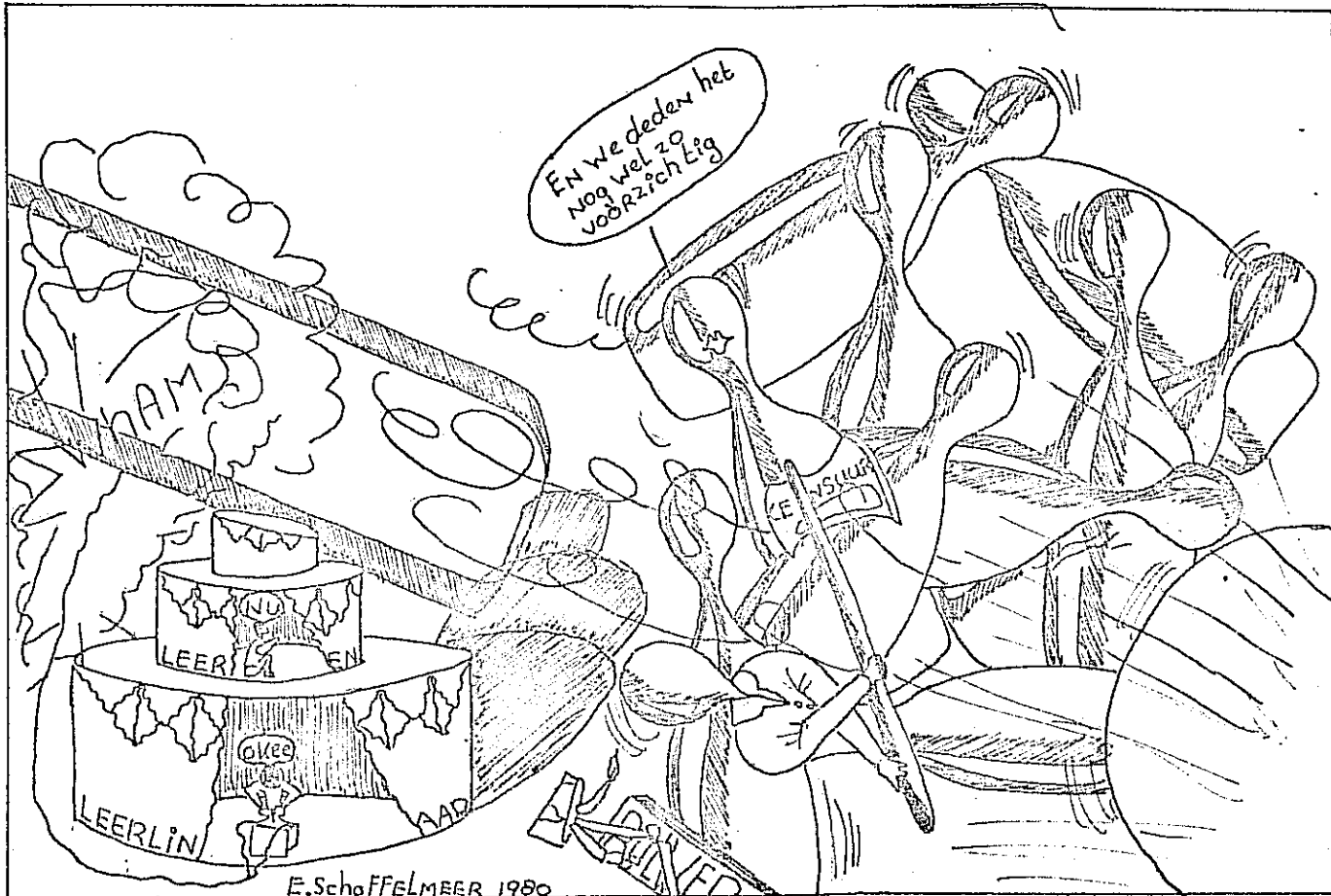
Een enkele toevoeging:

vrijdagavond 1 feb. spelen op school een aantal bandjes van medeleerlingen. Deze avond is toegankelijk voor leerlingen van 3 t/m 6.

Op de filmavond van vrijdag 25 jan. a.s. wordt The Sting vertoond.

E. Schöffelmeier 1980

E. Schöffelmeier 1980

ERG VREEMD

In de vorige Bolwerk las ik een stukje over leefregel 15. Naar aanleiding hiervan zou ik wat willen zeggen over de leefregels 11 en 17.

Om te beginnen met numero 11: deze regel komt erop neer, dat ik, als ik van school wil verzuimen, om wat voor reden dan ook, toestemming van mijn ouders moet hebben. Nu vraag ik me af: waarom in 's hemelsnaam? Ik ben negentien jaar (en er zijn leerlingen die nog ouder zijn) en eigenlijk alleen nog financieel afhankelijk van mijn ouders. Voor de rest draag ik mijn eigen verantwoording. Daarom vind ik het belachelijk dat als wanneer ik bijv. naar de tandarts moet, ik een briefje moet meenemen. Hierbij wil ik nog vermelden dat het best mogelijk zou zijn dat ik op mezelf woonde (een van de weet ik hoeveel woningzoekenden). Dan zou ik dus ook dat briefje mee moeten nemen. Belachelijk!

Dan leefregel nummer 17. Hierin staat letterlijk: "Schade door een leerling toegebracht aan gebouw, meubilair of leermiddelen worden op de kosten van de betrokkene hersteld". Dit alles spreekt vanzelf, maar er wordt nergens gesproken over de aangerichte schade door de school aan een leerling. Nu wil ik nog niet zover gaan met te zeggen dat ik door de school beschadigd ben, maar ik de vorige Bolwerk las ik dat de oudervereniging censuur (een beter begripbaar woord dan kopybeoordeling) in de Bolwerk wil, omdat sommige stukjes te links waren of in strijd met de normen van fatsoen. Stel nu, dat de censuur wordt ingevoerd, dan kan ik dus niet meer zeggen wat ik wil, tenminste over bepaalde onderwerpen, die te links zijn, of in strijd met de normen van fatsoen etc. etc.

Wat deze loze kreten allemaal inhouden, weet ik ook niet precies, maar toevalligerwijs heb ik mijn oog kunnen laten vallen op een concept voor Bolwerk, waarin de oudervereniging haar standpunt uiteenzet. Hierin wordt de jongerenvereniging ANJV afgekeurd, vanwege de communistische denkbeelden van de vereniging. Deze situatie kwam me heel bekend voor en jawel hoor het schoot me te binnen. In ons buurland Duitsland (wat een democratie schijnt te zijn) kennen ze het verschijnsel "Berufsverbote", wat zelfs wettelijk is vastgelegd. In het kort komen de Berufsverbote hier op neer. Mensen die te linkse ideeën hebben, kunnen het in de West-Duitse maatschappij wel vergeten.

Voorzover ik weet is elke Nederlander tegen de Berufsverbote, maar het maakt natuurlijk weinig uit of het een regering is die mensen verbiedt te links te denken, of een oudervereniging die leerlingen dat verbiedt (alleen is laatstgenoemde in een ietwat kleinere gemeenschap dan eerstgenoemde). Bovendien vind ik het ook wel erg vreemd dat er op deze school alleen al gedacht wordt over het invoeten van censuur, terwijl er acties gehouden worden voor de rechten van de mens (Chili en Amnesty International). Als je dat soort acties voert, moet je natuurlijk niet zelf net dat gaan doen, waar tegen je actie voert. Als ik namelijk niet mag schrijven wat ik wil, is dat in strijd met de rechten van de mens, weet u wel. (Zou er trouwens wel reclame gemaakt mogen worden voor de ARJOS, want dat heeft geloof ik iets met de ARP te maken. Wie bepaalt er namelijk of de ARJOS beter dan wel slechter is dan de ANJV. Volgens mij mag je namelijk geen van beide veroordelen of bevoorstellen)

Ik kan nu nog wel meer voorbeelden gaan opnoemen van wat ik niet meer zou mogen schrijven, maar daar heb ik geen zin in en bovendien heeft dat weinig nut. Wel zou ik twee uitspraken willen citeren van dhr. Siewe in het voorwoord van het Jaarboekje 1979-1980.

Dhr. Siewe spreekt over leerlingenbegeleiding en zegt dan:
 "Bijdragen aan de persoonlijkheidsvorming van jonge mensen, zodat zij zowel hun eigen mogelijkheden leren kennen als hun plaats in de maatschappij leren kiezen".

Nu vraag ik me af hoe ik mijn persoonlijkheid kan vormen als ik niet meer zou kunnen zeggen wat ik wil (en de manier waarop ik dat kan doen.

Als tweede citeer ik:

"Een andere belangrijke zaak in de ontwikkeling van onze school is de toenemende democratisering".

We zijn inderdaad op de goede weg, maar als die censuur van de oudervereniging wordt ingevoerd, dan is die toenemende democratisering wel verdwenen, we gaan dan eerder naar een totalitair stelsel toe, of niet soms?

Als laatste wil ik nog kwijt dat ik het bijzonder laf vind, dat een oudervereniging, die het met sommige stukjes in Bolwerk niet eens is, met het idee van censuur komt aandragen in plaats van dat ze reageren op die stukjes en zeggen wat ze er van vinden.

Peter van Montfoort 6cd.

leerlingenraad

HOE LANG NOG????

Onder deze kop zou ik het eens willen hebben over onze leerlingenraad. Het lijkt namelijk wel of er nog maar een vijftig tal leerlingen op onze school zijn die weten en beseffen dat onze school een leerlingenraad heeft.

Toen Picuso in eind november '78, na enige maanden voorbereiding, als leerlingenraad naar voren kwam, dacht bijna iedereen dat deze raad een veel langer leven beschoren zou zijn en dat op deze raad nog vele zouden volgen. De eerste vier maanden zou dat ook wel zo blijven, de vergaderingen werden druk bezocht zo'n negentig leerlingen per vergadering en de raad bereikte ook nog mooie dingen zoals b.v. uw allen wel bekend 'het schoolcafé' en zorgde ervoor dat er contacten werden gelegd met andere bestaande gelegingen binnen de school.

Na de 'rel' om de proefwerkperiode werden er verkiezingen georganiseerd en een krappe maand later was de opvolging een feit geworden. Deze ging ijverig aan het werk, maar na 2 of 3 vergaderingen mochten we blij zijn als er tien leerlingen van de 1100 kwamen. Vervolgens konden we een aantal vergaderingen aflasten omdat er gebrek aan belangstelling was.

In mei begonnen we toen met een splitsing van de klassen, er kwamen twee aparte vergaderingen met de bedoeling dat de eerste en tweede klassen ook zouden gaan meepraten, voor klas 1+2 -de Juniorenkamer- en voor klas 3,4,5+6 -de Seniorenkamer- dit viel heel goed uit, de juniorenkamer werd door de toenmalige eersteklassers fanatiek bezocht het was dan ook heel vreemd dat toen we dit jaar weer de eerste juniorenkamervergadering hielden er geen enkele tweede klasser was te bekennen, maar er waren gelukkig een heleboel enthousiaste eerste klassers er zal hoogst waarschijnlijk ook heel gauw weer een samsam komen.

Nu weer even terug naar de hoogste klassen alhoewel de belangstelling nog steeds heel matigjes was moesten er toch verkiezingen worden georganiseerd omdat de zittingstijd van de raad voorbij

was. En wat stilletjes verwacht was gebeurde nu helaas ook. We kregen nl. maar twee kandidaten en nog wel twee die nu in de raad zaten.

Als dit zo doorgaat zie ik het wel zitten dat er in het vijftiende twintigste schooljaar van onze school géén leerlingenraad meer is. Dit zou ten eerste verdomd zonde zijn van al het werk wat er in de leerlingenraad is gestoken hetzij door Picuso hetzij door de nu zittende raad. En ten tweede zouden we alle gemaakte contacten zo goed als verliezen en daarmee zeker een groot deel van onze inspraak.

Daarom zou ik willen vragen aan jullie of jullie je gezicht ook niet eens zouden willen laten zien op die kamervergadering eens in de twee á drie weken hooguit anderhalf uur. Praat dan mee of denk mee of kom zelf met iets dat je zou willen zien veranderen laat in ieder geval eens zien dat we het werk niet voor vijftig mensen doen op zo'n manier zakt de moed je goed in de schoenen. NU KAN HET NOG. De vergadering wordt altijd 2x omgeroepen, de dag tevoren en de dag zelf, verder hangen de notulen en dergelijke weer op het prikbord naast het roosterbord. Overigens er is op de kamervergadering meestal wel een lekker bakje verse thee.

!!!!!! KOM, NU HET NOG KAN !!!!!!!

dolf rientjes

VURITDITEN

Eigenlijk was ik van plan aan te tonen dat God niet bestaat zoals de meeste mensen denken dat hij bestaat. Uit zeer betrouwbare bronnen heb ik echter vernomen dat er censuur toegepast gaat worden op alle stukken die niet voldoen aan een aantal punten:

zij moeten overeenkomen met de leer van het katholicisme (A)

zij moeten in duidelijk, goed en beschaafd Nederlands geschreven zijn (B)

zij mogen geen linkse doch ook geen rechtse strekking hebben (C)

en zij mogen geen kritiek leveren op het beleid van leraren, correctoren, rector, de staf en de school in het algemeen (D).

Na shecking blijkt dus dat mijn stukje niet aan punt A zou voldoen. Mensen, waar gaan we op zo'n manier naar toe? Heeft Leo Verzuu niet prachtig uitgelegd wat hij onder redactioneel beleid verstaat in de vorige Bolwerk? Zei hij niet dat de stukjes voor rekening van de ondertekenaars zijn? Voor mij heeft hij daar voor 100% gelijk mee. Pas als een stukje niet ondertekend is, en alleen dan, kan de eindredacteur weigeren het te plaatsen. Iedereen is toch vrij in dit land. We mogen denken, en zelfs zeggen wat we denken. En daar is Bolwerk voor ons scholieren een uitstekend middel voor. En als ik een stuk tekst zou willen plaatsen als:

Zijn er nog gekken vandaag op straat

Zet ze maar tegen de muur

Ik zie er eentje die niet helemaal 100% is

Zet hem maar tegen de muur

Die lijkt joods en die is geschift

Wie laat al dat tuig loslopen op straat

Er rookt er één een joint en iemand onder de vlekken

Als het aan mij lag had ik ze allemaal overhoop geschoten

een stuk tekst van de nieuwste elpee van Pink Floyd, extreem rechts van inhoud, dan zou er niemand mogen zijn die mij ervan kan weerhouden. Dit geldt natuurlijk ook voor de uitlatingen van het ANJV. Hoewel ik het daar niet mee eens ben moeten zij ongecensureerd opgenomen worden.

En om dit gedeelte van vuriteiten nu eens op een klassieke manier te besluiten, dat is dus conservatief, gebruik ik hiervoor de woorden van wijlen Marcus Cato Major: "Overigens ben ik van mening dat God niet bestaat".

"I'm waiting for the worms to come
 waiting to cut out the deadwood, waiting to dean up the city,
 waiting to follow the worms, waiting to put on a blackshirt, to
 weed out the wealdings
 waiting to smash in theit windows and kick in their doors
 waiting for the final solution, to strangthen the strain
 waiting to turn on the showers and fire the ovens
 waiting for the queers and the coons, the red and the jews
 waiting to follow the worms
 Would you like to see Brittannia rule again, my friend
 All you have to do is follow the worms
 Would you like to send our coloured cousins home again, my friend
 All you need to do is follow the worms".

Roger Waters 1979.

U ouders, die zich schuldig zouden maken aan de censurering van ons schoolblad, denk eens dat U zo'n bovenstaande 'worm' bent, en U zult begrijpen waarom ik afstandig ben van censurering.

D E S O O S

een aanval op,

Citaat uit het jaarboekje blz 41:

"De Soos is een door de leerlingen georganiseerde ontmoetingsplaats, waar leerlingen en leraren elkaar treffen voor een serieus gesprek over een actueel onderwerp (thema-soos), of voor een praatje met muziek, een drankje en wat dies meer zij".

Dit is dus de Soos zoals deze had moeten zijn. De laatste tijd echter neemt de Soos meer de vorm aan van een disco-avond dan van een gelegenheid om serieus met elkaar te kunnen praten tegen een achtergrond van muziek.

En vervolgen wij deze aanval een beetje cynischer:

Lieve discofriekjes, natuurlijk mogen jullie leuk vinden wat die leuke massa ook leuk vindt, maar daar groeien jullie wel overheen. Nu zijn jullie nog jong, maar tegen de tijd dat jullie wat volwassener beginnen te worden kunnen jullie misschien ook een eigen mening hebben en laat je je niet meer leiden door commercieële indoc-trinatie, de beste omschrijving voor disco.

Maar nu de laatste "Soos". Vaste muzikdraaiers zijn Patrick van Oordt en Rob Querido. Nu waren de voorlaatste sosen een beetje teveel discoavondachtig geweest, en daar er ook mensen zijn die niet van disco en wel van andere muziek houden deden wij aan hen het verzoek of mijzelve ook kon draaien die avond zodat iedereen zijn deel kreeg. Hier bleken plotseling onoverkomelijke bezwaren tegen te bestaan, maar niks aan de hand, Patrick en Rob zouden ook andere dan discomuziek draaien en wel om en om, met daartussendoor ook nog enkele onvervalste hardrock platen.

Het is wel duidelijk dat ze zich niet aan hun afspraak hebben gehouden. Vandaar dus dat na drie en een half uur de discomuziek bij een aantal mensen (uit de hogere klassen uiteraard, ivm die eigen mening) wel zo godsgruwelijk de keel uit kwam dat zij besloten de

platendraaiers even aan de afspraak te herinneren. Er kwam geen reactie van platendraaierszijde, waardoor er nog maar één mogelijkheid overbleef: zelf bij de pickup zien te komen. Ondanks de tegenwerking van de platendraaiers is dat gelukt. De platendraaiers waren hierover zo verontwaardigt dat zij met hun staart tussen de benen hun spullen pakten en met de noorderzon verdwenen. En omdat een groot aantal mensen geen eigen mening had ontstond er een vloedgolf van mensen die de platendraaiers achterna gingen naar de noorderzon, waarschijnlijk omdat discoplatendraaiers goden zijn, waardig om te volgen.

Wij zetten daarna Tubaler bells op van Mike Oldfield. Prima achtergrondmuziek voor als je een serieus gesprek voert, op een zodanig volume dat een gesprek voeren mogelijk was.

Je kon ze zo zien, de mensen die gekomen waren voor de Soos en de mensen die gekomen waren voor de disco. Nadat de grijze massa verdwenen was, werd het bovendien nog gezellig ook, ook al bleven er mensen komen die muziek wilden horen waarop je kon dansen. Het schijnt voor het vermaak wel erg belangrijk te zijn, dat dansen. Kijk, voor hardrockliefhebbers is er een hardrocksoos, voor de discoliefhebbers zijn er discoavonden, en voor mensen die van gewoon goeie muziek houden zijn er de sosen, de muziek vormt daar de afwisseling tussen het pilsje en het praatje.

Laten we het zo houden.

Geheel ondertekend
Johnny Lasschuit 6 E

Reacties via Bolwerk.

Waarde Johnny,

Aan welke bronnen jij je dorst naar kennis geleest hebt is me niet duidelijk. Wel is me duidelijk dat het water dat je dronk niet helemaal fris was. Want je gelooft zelf toch niet dat er ooit klachten zullen komen omdat stukjes van leerlingen - zie jouw punt C - een "rechtse strekking" hebben. Hoe haal je het in je hoofd! Links ja, dat is gevaarlijk. In die hoek zit de duivel en die is zoals je weet niet katholiek. Maar rechts? Toe nou, maak 't nou.

l.v.

Het is voor een heleboel mensen waarschijnlijk al weer te ver verleden om over na te denken maar ik wou het toch hebben over:

de kerstsoos

Op die gedenkwaardige decemberavond in 1979 was de muziek in handen van een aantal personen die omschreven kunnen worden als discofans. Nu ben ik persoonlijk muzikaal en ik was dan ook blij verrast toen ik om half negen die avond merkte dat een klasgenoot van mij een elpee had meegenomen van de hollandse punkband Ivy Green. Deze plaat werd meteen aan onze discojockey doorgespeeld, evenals de wens dat een nummer van deze plaat gedraaid zou worden. Onze geachte vinyl-draaiër zei: "O.K., ik zal hem zo dadelijk draaien".

Dit alles was geheel in overeenstemming met de afspraken die van te voren gemaakt waren: de pick-up beheerders zouden een wat gevarieerder muziekbeeld betrachten dan de sosen daarvoor, die ont-aardden in een dicopestijn.

Het liep intussen al tegen negenen toen we es naar de al eerder genoemde disco toestapten om te vragen waar dat nummer van ons

nou bleef. Dit ritueel herhaalde zich een aantal malen en onder-tussen werd het half tien, tien uur, half elf, elf uur.

Om deze tijd was het huneur van ons groepje zodanig gedaald door het verloop - in alle betekenissen van het woord - van deze avond dat wij al zo goed als besloten hadden tot een stormloop op de pick-up, iets waarvan wij weerhouden werden door één van ons.

1 Toen echter om half twaalf, na drie uur discolawine onze disco bij de zoveelste wanhopige blik in zijn richting het nodig vond, om zijn tong uit te steken, werd het ons allemaal te veel: ik liep richting pick-up, sprong over de tafel die de draaitafel scheidde van de kapel en zei onze disco binnen vijf minuten dat nummer te draaien omdat ik anders hele rare dingen kon gaan doen. Nu raakte op zijn beurt onze disco over zijn toeren en zei iets in de trant van: "zo kan ik niet doorgaan" en "ik kap ermee". Toen ik uiterst verbaasd maar minstens zo tevreden over deze gang van zaken onze disco - in ruil voor het uitsteken van zijn tong even eerder - eens over de krullen aaide raakte hij helemaal overstuur, brulde emotioneel dat 'hij me zo in elkaar kon slaan' en verdween vervolgens in de meute.

Daarna verliep alles heel rustig: een aantal andere disco's kwam hun vinyl verzamelen, zonder een woord van protest. Mijn hulde, heren.

Iedereen die de machtswisseling had gadegeslagen - of inmiddels daarover was ingelicht - verwachtte nu als besluit van de soos een uurtje hardrock of zo, maar wij wilden niet in dezelfde fouten vervallen als onze voorgangers en zetten daarom een uiterst rustige elpee - Tubular Bells - van Mike Oldfield op, die gevolgd werd door de reggae-plaat Cimmarons Live, beide op zeer bescheiden volume. De rest van de avond - één uurtje dus - is er daarom niet meer gedanst en alleen maar gepraat, voornamelijk over het even daarvoor gebeurde, wat ook onze bedoeling was.

Heel typerend vertrok een groot deel van de disco's na half twaalf met onbekende bestemming (Leidsedwardsstraat? Rembrandtsplein? Disco is tenslotte universeel), waarschijnlijk omdat voor hen een feest niet kan bestaan zonder de ritmebox op vol volume. Nu kan ik de heren disco's - ja, letten jullie even op? - ervan verzekeren dat als de volgende soos weer 95% disco is (tussen acht uur en half twaalf heb ik alleen een walgelijke single van Queen, een rock'n'roll nummer, the Specia ls en Madness als niet-disco kunnen herkennen; dat is samen 10 van de 120 minuten; dat betekent ruim 95% disco) er best eens dingen uit de hand kunnen gaan lopen. Dit is een dreigement.

Onze disco's zullen dan wel weer met die ooit es gehouden enquête aankomen waarbij 88% van de leerlingen invulde discofeesten te willen. Dan wil ik een paar dingen zeggen, nl. dat dat getal nog niet betekent dat 88% discofeesten wil IN PLAATS VAN sosen, dat een gedeelte 'discofeest' invulde omdat hun vrienden of vriendinnen dat ook deden, dat een gedeelte gewoon te lui was om iets beters te bedenken, dat een gedeelte bij het invullen van 'discofeest' aan iets anders dacht dan dat gedoe in die kapel, dat op sosen ook oud-leerlingen komen die niet geenqueteerd zijn en dat bovendien die hele enquête erbarmelijk was opgezet.

Maar om terug te komen op die kerstsoos: toen er om half een na afloop van de soos schoongemaakt en opgeruimd moest worden, waar waren toen die 88% disco's en disco-meelopers? Waar zijn zij bij het schoonmaken na welk feest dan ook?

heb ik precies één disco ooit zien opruimen (Cees de Jonge 5ab, gaat dat zien, volstrekt uniek), maar die ontkent steevast disco te zijn.

Met een groepje van een man of tien zijn we na de kerstsoos tot twee uur 's nachts bezig geweest met opruimen van het slagveld dat de heren en dames disco's meenden te moeten achterlaten. Nou mogen ze van mij best een puinhoop schoppen, maar het zou leuk zijn als ze die dan ook eens ZELF (weer een nieuw woord geleerd) zouden opruimen.

Ik koester geen enkele hoop dat dit stukje enig positief effect zal hebben op de grote massa, maar misschien is er een enkeling die es gaat nadenken, al is het maar voor één keer

Danny Edwards 6ab

**WAT
EEN
PUIN-
HOOP!**

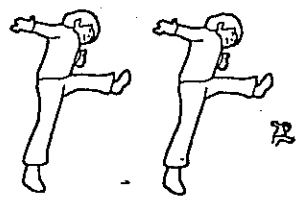
Eindelijk dan toch eens de moed om een stukje in Bolwerk te schrijven. Wij weten niet of jullie dat ook hebben, maar wij liepen altijd met een schuldgevoel rond van: "kan je wel, wél kritiek leveren op die school, maar nooit eens daadwerkelijk iets doen!" Nou, hier zijn we dan!

Wij wilden eens reageren op het vandalisme in de school! Eigenlijk in en in triest dat er zoveel vernield wordt. Is het nou werkelijk zo leuk om de bekertjes van de koffieautomaat in brand te steken, waardoor een achteloze leerlinge dus enkele kwartjes moet verspillen voordat zij van haar koffie kan genieten?

En closetpapier schijnt tegenwoordig een nieuwe vorm van versiering te zijn; de damestoiletten en gangen hangen er namelijk vol mee.

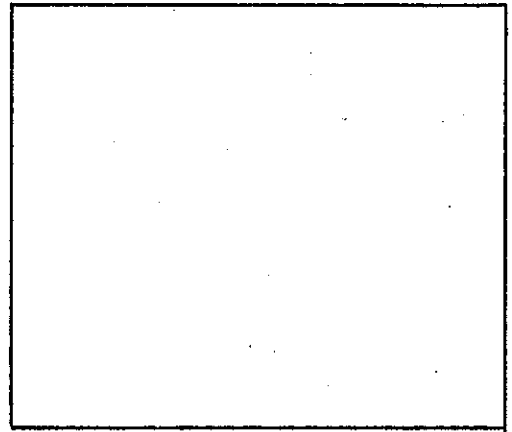
Er staan vreselijk veel afvalemmers door de hele school, maar de grond blijkt wel weer idealer te zijn; brood en bekertjes liggen verspreid over de hele vloer. Een paar passen te maken schijnt te vermoeiend te zijn.

Mensen, denk ook eens aan Dick: Hij moet al die onnodige puinhoop opruimen. Om vier uur als bijna iedereen naar huis is, lijkt de school wel een heksen-

ketel, en dan begint het eigenlijke werk voor hem pas. Erg ontmoedigend werk, want de volgende dag is het weer net zo'n puinhoop. We weten wel dat dit alles bekend in de oren klinkt maar aan de toestand van de school te zien kan het niet vaak genoeg gezegd worden.

Monique Schoorl en
Anita Huijmans.

Wat aan het eind van een decennium natuurlijk niet kon uitblijven:

DE 25

BESTE ELPEES

VAN DE SEVENTIES

Het was ook dit keer weer erg moeilijk om etcetera.

1. NEVER MIND THE BOLLOCKS HERE'S THE SEX PISTOLS (1977)

De bijbel voor iedere punk; de enige plaat tot nu toe zonder zwakke plekken. Simpel, hard, opzweepend, en een niet-Blijde Boodschap: No Future, No Sense, No Fun. Luister naar een nummer als Anarchy in the U.K., schrijf de tekst op een papiertje, slik dat in en laat het goed tot je doordringen. Zonder deze groep had - op één uitzondering na - de rest van deze lijst niet kunnen bestaan.

2. IT'S ALIVE - ramona (1979)

Typisch Amerikaanse punk: de teksten zijn een soms merkwaardig mengsel van anarchisme, fascisme en sadisme en zijn altijd anti. Al met al teksten van beduidend minder niveau dan die van Johnny Rotten, behalve I Don't Wanna Walk Around With You. Verder gewoon klasse muziek in hoog tempo, zonder overbodige versiering, met het slome I Wanna Be Well als enige irriterende uitzondering.

3. MADE IN JAPAN - deep purple (1972)

Voor mij de enige groep die zich tegen de punk en new wave staande heeft gehouden. Hoewel Purple-elpees uit 1969, 1971, 1974 en 1975 minder zwakke plekken kennen heb ik toch voor dit Live-dubbelalbum gekozen, ondanks de drumsolo in The Mule en het Quo-nummer Strange Kind of Woman. Ook de teksten zijn puin, maar nummers als Highway Star, Lazy en Space Truck'in maken muzikaal ontzettend veel goed.

4. LIKE IT OR NOT LIVE - f - word (1978)

Vier Amerikanen die Engelse punk maken. Hoog tempo, technisch uitstekend en zeer geïnspireerd. Eervolle vermelding voor de man die de plaat inleidt en jammer dat op kant twee het geroep om nog een toegift tot driemaal toe niet is weggelaten.

5. CAN'T STAND THE - rezillos (1978)

Snelle en harde harrie uit Schotland, kilt-rock dus. Bad Guys Reac-

tion getuigt van zéér grote klasse. De groep is live zo'n beetje 't beste wat je je wensen kan.

6. INFLAMMABLE MATERIAL - stiff little fingers (1979)

Plaat die ruim voldoende scoort, al moet de drummer eens een bepaalde gewoonte afleren. Goede zang, een gitaarwerk waarmee slechts een heel klein aantal platen kunnen wedijveren.

7. Kant één van REAL LIFE - magazine (1978)

Howard Devoto vormde na het verlaten van de eveneens door hem opgerichte Buzzcocks deze groep. Kant één is OK, het mooie synthesizerwerk contrasteerd leuk met het vaak rauwere gitaarwerk. Interessant. Het enige nadeel van kant één is dat kant twee er achter komt ...

8. PUBLIC IMAGE LTD (1979)

De groep waarmee Johnny Rotten voor een experimentelere weg koos ná zijn Pistols-bestaan. Hierdoor is de plaat wisselvalliger dan NEVER MIND THE BOLLOCKS, maar deze vrij unieke muziek is met zijn eentonig basritme en improviserend gitaarwerk (nee, niet van dat introverte gepiel maar gewoon ramme) toch te pruimen.

9. THE SCREAM - siouxsie & the banskees (1978)

Als je me een paar maanden geleden dit lijstje had laten maken had dit ding op 2 gestaan, achter NEVER MIND. Muziek die een zeer monotone indruk maakt, al is juist deze muziek gebaseerd op het vermijden van voor de hand liggende melodieën en van pure herhalingen.

?

Voor de tiende plaats kwam geen enkele plaat in aanmerking; ook niet voor de elfde, twaalfde ... t/m vijftiengste plaats. Tussen de 25 en 100 bevinden zich nog onder vele andere Rainbow Rising, Join Hands van Siouxsie (jammer van 'Mother' en die saxofoon), een aantal Bowie en Purple-elpees, Raw Power van Iggy and the Stooges, Motorhead I, VanderGraaf Generator (Godbluff, Still Life etc.).

De Jaren Zeventig hebben dus één elpee opgeleverd die in zijn geheel te draaien is: Never Mind the Bollocks. Aangezien er voor 1970 nog nooit een behoorlijke plaat gecomponeerd is kan de hele muziekgeschiedenis totnutoe dus gereduceerd worden tot één schijfje vinyl.

Danny Edwards.

VOOR GOD, VADERLAND

EN VOORAL VOOR MIJZELF

Bijna leek het erop dat onze school in winterslaap gevallen was gevallen, maar gelukkig gebeurde er toen wat: opeens was het schoolcafé zomaar dicht en de staf zette op een schijnbaar doodgewone ochtend een soort fuik op voor telaarcomers, met als gevolg dat Koos vijftenzestig briefjes kon gaan uitschrijven (en dat nog wel op mijn verjaardag).

Onder die vijftenzestig gepakten bevond zich natuurlijk een aantal onschuldigen: mensen die het eerste uur bijvoorbeeld een bepaald leraar nederlands hadden en weten dat ze dan één minuut over half

negen nog ruim op tijd zijn. Maar het ging denk ik om het principe. Ik vond het persoonlijk trouwens uiterst lachwekkend dat de staf deze hinderlaag zelf bemande. Worden leraren ook al niet meer vertrouwd?? En wanneer komt de talaatkomersregeling voor docenten? Verder schijnt een bekende conrector een verliefd paartje vermanend toe te hebben gesproken, toen ze bij elkaar op schoot zaten (de een bij de ander dus, om verwarring te voorkomen). Over bepaalde leraren heb ik al vernomen dat ze het geheel met onze conrector eens waren.

Voorstel: trek dwars door de school een rode streep; de linker helft van het gebouw is dan voor de meisjes en de andere voor de jongens. Ik heb gehoord dat ze in Zuid Afrika ervaren schilders hebben voor dit werk. Geeft misschien wel een apart sfeertje Verder snap ik wel dat de staf bezwaren heeft tegen muziek in de kapel, want daar heb je buiten het schoolcafé ook nog last van. Ik begrijp echter niet waarom ze zo opgewonden doen over de vervuiling in de kapel: dat lijkt me voor 100% een zaak van de leerlingen zelf. En als die de vervuiling niet altijd in de hand kunnen houden mag de staf mijns inziens niet zomaar ingrijpen, maar pas wanneer de leerlingen die het schoolcafé runnen daarom vragen. Vervolgens vernam ik via via dat er omgeroepen is dat als de aula ook een puinhoop zou blijven (? Ik kom er nooit) de koffie-automaten weer es buiten werking gaan. Dat is natuurlijk geen oplossing, dus gaat de aula dan dicht; de vervuiling verplaatst zich dan naar de centrale hal, dus moet de centrale hal dicht, en dan kan niemand de school meer in.

Als de staf slim was geweest hadden ze de school allang dichtgegooid, en het 'ijsvrij' genoemd, dan waren ze vast gestegen op de diverse populariteits polls.

Nee, die vervuiling is een kwestie van mentaliteit en die komt weer voort uit deze verrotte maatschappij waar ook jij en ik aan schuldig zijn. Maar gelukkig is het einde nabij: één druk op de rode knop en de SS-20 staat ook bij jou op de stoep.

En ik hou helemaal niet van champignonsoep.

Danny Edwards.

PS. Wisten jullie dat als alle 720 ruitjes in het hek waren opgevuld met briefjes van vijf in plaats van glas het hek 3600 gulden goedkoper was geweest?

Tel maar na: één ruitje kost f 17.50 aan glas en f 17.50 aan inzetkosten. Totaal 35 gulden. De oppervlakte van één ruitje is gelijk aan de oppervlakte van 6 briefjes van vijf. Aangezien hier geen arbeidskosten verrekend hoeven worden (genoeg eerste klassers met strafmiddagen) komt een ruitje nu op 30 piek. En 720 maal 5 is 3600.

Bovendien hoef je geen struiken tegen het hek te plaatsen, want het hek is nu zelf een groenstrook.

mijn jonge dochter vraagt me:
grieks leren - waarom ?
sym-pathein zeg ik
een menselijke mogelijkheid
die dieren en machines missen
leer vervoegen
nog is grieks niet verboden

Niet in staat op adaequate wijze
uitdrukking te geven aan mijn in-
tense droefheid en woede over
het langzame wegsterven van la-
tijn en grieks uit het onderwijs-
program plaats ik met de grootst
mogelijke instemming dit gedicht
van collega-theologe Dorothee
Sölle.

l.v.

het schoolcafé

Zoals jullie wellicht zullen hebben hemerkt
 Zoals jullie wellicht zullen hebben gemerkt,
 is het schoolcafé een tijdje gesloten ge-
 weest en wel om de volgende redenen:

- keiharde muziek
- enorme vervuiling

De leerlingenraad en de schoolcafécommissie hebben hierover met de staf gesproken. De schoonmaak van het schoolcafé werd gedaan door een vijftiental vrijwilligers. Deze maakten bijna iedere dag het café schoon dat vol met rotzooi van hun medeleerlingen lag. Deze rotzooi nam zo erg toe, dat onze vrijwilligers er bijna niet meer tegen op konden; dat is de ene kant. De andere is, dat we niet konden uitstaan hoe makkers achteloos hun bekertjes en peuken op de grond gooien en als ze per ongeluk hun bekertje omstoten ze nog te beroerd zijn de boel weer op te ruimen.

Daarom is het volgende plan gelanceerd: iedere leerling veegt eens per schooljaar het café aan samen met een aantal klasgenoten. Dit kost hooguit een vijftien minuten. Het komt dus hierop neer: per week zorgt een klas dat het café schoon wordt gemaakt (d.w.z. vloer aanvegen; asbakken in de prullebakken uitkloppen en volle vuilniszakken tussen gymzaal A en B zetten; een EITJE dus). Dit moet gebeuren ná de grote pauze. Verdere toelichting en data krijg je van je klasdocent. Aan gezien we dit schooljaar nog maar een 15-tal weken voor de boeg hebben, komen alleen nog 4 vwo-havo en 5 vwo aan de beurt.

Bij voorbaat dank voor jullie medewerking.

dolf en josé.

EEN TOTALITAIR SYSTEEM, ONDER DE VELE ANDERE

De Zeventiger jaren zijn voorbij, de Tachtiger jaren zijn begonnen. Waren de zeventiger jaren de jaren van opkomende vrijheid, doorgevoerde vrijheid van meningsuiting en werd de nadruk gelegd op de zelfstandigheid van het individu, de Tachtiger jaren lijken hier lijnrecht tegenover te staan.

Ter verduidelijking hiervan een fabel.

Altijd was de leeuw de trotse heerser van het dierenrijk geweest. De leeuw met zijn conservatieve denkbeelden stond in hoog aanzien bij het aanwassende dierenrijk. Van generatie op generatie hadden

de leeuwen alle macht gehad en het lag in de bedoeling dat het zo blijven zou.

Maar de mensen maakten het de leeuw wel erg moeilijk. Voortdurend probeerden zij ook in het dierenrijk de beschaving bij te brengen, maar tot nu toe had de leeuw die invloed goed kunnen weren.

Natuurlijk waren er in het dierenrijk wel progressieve lieden, zo geworden onder de invloed van mensen, maar hun aantal bleef tot een minimum beperkt.

De leeuw deed zijn werk niet alleen, onder zijn toezicht waren er wat wolven en aasgieren die hem hielpen de orde in het dierenrijk te handhaven.

Op een dag vond de leeuw dat hij te oud werd om zijn werk nog te kunnen voortzetten. Daarom werd er in allereil een verkiezing gehouden. Er werd een nieuwe jonge leeuw gekozen om de oude op te volgen. Op dit tijdstip was het in het dierenrijk wel duidelijk dat de progressieve denkbeelden van de mens nog niet eens zo slecht waren, en gelukkig voor hun was de nieuwe leeuw iemand die ook wel wat in die denkbeelden zag.

Er werd een speciale plek voor de gewone dieren in het bos gemaakt en ze mochten zelfs een raad vormen, die meningen en ideeën van de gewone dieren kon overbrengen naar de vossen, aasgieren en de leeuw.

Toch was de leeuw niet geheel tevreden met deze gang van zaken. Natuurlijk, hij wilde geliefd bij de dieren zijn, maar hij vond dat hij zijn aanzien verloor. Na een tijdje vond hij het dan ook nodig om het dierenrijk rondom te laten afsluiten om zoveel mogelijk invloeden van de mensen te weren. Hij vond het dierenrijk progressief genoeg.

En toch was hij nog niet tevreden. Om de dieren duidelijk te laten zien dat hij de baas was besloot hij om de open plek in het bos gewoon eens een paar dagen af te sluiten voor de gewone dieren. Natuurlijk moesten ze zich dan wel al die vrijheden ontzeggen die op die open plek wel toegestaan waren. Ook op de etenstijden wilde hij zijn stempel drukken, hoewel het onder het oude systeem best goed werkte. Als het dierenrijk ging eten zorgde hij ervoor dat de vossen en aasgieren bij de tafels stonden en wie niet zat als de bel ging werd van tafel weggehaald en moest een maaltijd overslaan.

Deze fabel is niet af. Dat kan ook niet, want het slot bestaat nog niet. Bekend is nog dat er in het dierenrijk een actiegroep is opgericht om tegen deze gang van zaken te protesteren.

Degenen die deze fabel niet snappen wil ik nog een vingerwijzing geven: ik zit nu acht jaar op deze school, maar dat de school om half negen begint heb ik nooit geweten.

actiecomité

VAN DE DEKANEN

Vrijdag 8 februari en vrijdag 15 februari 1980 houdt "Magister Vocat", Jan Tooropstraat 136, haar 'open dagen'. Op deze dagen is iedereen welkom die zich nader wil informeren betreffende de opleiding tot onderwijzer(es) op de academie "Magister Vocat". Ook zal er gelegenheid zijn in te gaan op vragen over werkgelegenheid, studiemogelijkheden enz. Tevens kan men zich oriënteren in het gebouw inzake de structuur van de opleiding, de mogelijkheid om op flexibele wijze af te studeren enz. Ook ouders zijn welkom.

Aanmeldingsformulieren op het dekanaat.

GEEN REIS NAAR ROME

EEN REIS NAAR ROME. AFL. 2

Is iedereen weer een beetje bijgekomen in de vakantie? Zo ja dan achten wij de tijd rijp voor deel twee van ons feuilleton. Jullie dachten toch niet dat wij er al genoeg van hadden? Wij houden stand. Rest ons nog te vermelden dat wij, om de oudervereniging niet al te zeer te schokken, niet tot publikatie van het originele reisverslag zullen overgaan.

Maandag 15 Oktober

's Ochtends bezochten wij de kerk van S. Maria in Aracoeli. Als je ervoor staat ontleemt de hoge trap je wel de lust tot een bezoek. Deze trap werd gebouwd ter ere van de Bambino, een opgetuigd beeldje van circa vijftig centimeter, die de stad van een pestepidemie zou hebben gevrijwaard. Naast de trap zie je de resten van de eerste wolkenkrabbers uit een ver verleden. Via de keizerfora gaan we naar de S. Pietro in Vincoli. Hierin staat een gehoornd Mozesbeeld van Michelangelen worden de boeien van Petrus bewaard, zoals de naam van de kerk al zegt. De tweede kerk was de S. Clemente, een gebouw met onderaardse verdiepingen. Een van die verdiepingen bevatte een Mithras-heiligdom.

(Zie Mithras, woordenboek der klassieke oudheid pag. II6, want we leggen niet alles uit). Verder bezochten we een postkantoor. Wij eisten onze eerste francobolli op. De dienstdoende zwabber kon niet eens vijftientig gulden wisselen en weigerde enige simpele filatelistische handelingen te verrichten. In de eerste behoorlijke eettent in Rome deden wij ons aan broodjes te goed en niet iedereen dacht eraan te betalen. Na de bestelling krijg je namelijk een bonnetje en hiermee behoort je naar een kassa elders in de winkel te gaan. En daar zit nu net de kink in het mooie systeem van de Italianen.

's Middags bezochten we het olifantje van Bernini (pakweg vijf Frans de Bruyns op elkaar, gebouwd in 1667 voor wie dit mocht interesseren), het Pantheon van binræn, de Tritonfontein van alweer die Bernini en als klap op de vuurpijl de catacomben van de Capucijners. De ruimtes zijn met mensengeraamtes opgevulld, om te braken. De kaartenstandaards werden onder de ogen van de glimlachende Capucijners leeggeplunderd. Mw. Overpelt merkte nog even heel raak op dat de habijten van die lieden niet zo alledaags meer zijn. Monter vervolgden we onze voettocht langs het leukste huis van Rome. (Wat hebben we gelachen) De beroemde Spaanse trappen vielen ons hezlaas wat tegen. Joris kreeg het hier even aan de stok met een souvenirverkoper. Hij blufte iets te grof bij het afdingen en kon met moeite de woedende man ontvluchten. Aan de meest luxueuze straat van Rome werd weinig aandacht besteed want we waren zo ondertussen wel weer eens aan een Birra toe. Stephan wilde nog wat postzegels in slaan en dus togen wij naar de plaatselijke filatelist. Nauwelijks waren wij binnen of geschreeuw vulde de straat. Dit was duidelijk een geval van pickpocket praktijken. Genietend rende iedereen naar buiten. De filatelist vergat zelfs zijn hele handel en liet ons in de steek. We keerden terug naar het Instituto, dineerden en versleten een groot deel van de avond op een terrasje. Later in het Instituto werd het in gezelschap toch nog gezellig en laat.

Dinsdag 16 Oktober

In de vroege ochtenduur voelde Joris zich niet zo erg lekker. Desondanks liepen we zonder noemenswaardige problemen naar de S. Maria Maggiore (fraai lijnenspel). Het meest opvallend waren het gouden dak en de heilige deur. In de S. Prassede bewonderde het gezelschap de Zenokapel en een brok marmer dat de geselpaal van Christus schijnt te zijn geweest. Ostia stond op het middagprogramma. Maar dit keer was vrouwe Fortuna ons niet gunstig gezind. Wat was namelijk het geval; een metrostaking trof ons. Om de klap te boven te komen gingen we naar het Forum van Trajanus en genoten van de warme vroege zon. Later in de middag vertrokken we met de bus naar de Catacomben

van Priscilla. We hadden het twijfelachtige genoeg enige provinciale landgenoten te ontmoeten. Waar gingen we naar toe? Juist, naar de Catacomben. Gelukkig bereikten we de Catacomben als eerste. Een rondleiding werd verzorgd

door een non van de orde die de Catacomben bezat. Zij gaf tekst en uitleg in het Engels en het Spaans. Pikant detail hierbij was dat het Spaans voor ondergetekenden nog het best te verstaan was (het eerste woord Spaans moet nog over onze lippen komen). Na een bezoek aan het Mausoleum van Constanza vonden wij het welletjes en stapten in de verkeerde bus. Desalniettemin kwamen we nog op tijd voor het dineren. We stortten in en van een avondprogramma was geen sprake meer.

Joris Moens - Stephan Lindeman.

OUDERVERENIGING VAN HET PIUS X LYCEUM

REDACTIONEEL EN PRINCIPIEEL

Redactioneel en principiëel luidde de kop boven een artikel van Dhr. Verzuu in Bolwerk van 19 december 1979.

Dat redactioneel is duidelijk, maar bij dit principiëel willen wij toch wel een vraagteken plaatsen.

Wat is er namelijk gebeurd?

In Bolwerk van 20 december 1978 was op bladzijde 6 en 7 een brief van een oud-leerling geplaatst, waarin deze reclame maakte voor de A.N.J.V., opwekte om zich te abonneren op het blad dat zij uitgeven en uitnodigde om het door hen te houden festival te bezoeken. Zoals U mogelijk zult weten, is de A.N.J.V. een communistische organisatie en door hen gehouden festivals staan dan ook altijd bol van communistische propaganda.

Het bevreemde ons dan ook dit artikel in het schoolblad van Pius X, een katholieke school, aan te treffen. Dit was temeer vreemd, omdat dit artikel zonder enig redactioneel commentaar was opgenomen en niet hoorde bij een ander opiniërend stuk of iets dergelijks. Het was gewoon zonder meer een gratis advertentie en kennelijk ook zo bedoeld.

Principiëel ? ? ? ? U mag zelf het antwoord geven ! ! ! !

Verder hadden wij van de oudervereniging en gezien de reacties van andere ouders, wij niet alleen, ons al meerdere malen geërgerd aan onder andere de vele g.v.d.'s, die zowel voluit als in afgekorte vorm in meerdere artikelen voorkwamen.

Principiëel ? ? ? ? . . of onfatsoenlijk . . ? ? ? ?

Omdat wij ons afvroegen welke normen gehanteerd werden met betrekking tot het plaatsingsbeleid, nodigden wij Dhr. Verzuu uit voor een gesprek, dat op 26 april 1979 volgde.

In dit gesprek is gezegd, dat een Bolwerk van dit niveau een negatieve reclame voor de school was en dat is iets anders dan dat ouders negatieve reclame voor de school zouden gaan maken, zoals nu in zijn stuk wordt gesteld.

Inderdaad heeft één van de ouders gezegd er over te denken voor het nieuwe schooljaar een bedrag ter grootte van de kosten van Bolwerk op de ouderbijdrage in mindering te brengen. Nou en, mag hij misschien? Als je je niet langer kunt verenigen met de inhoud die de

krant regelmatig bij je thuis brengt, dan zeg je het abonnement op Sommige mensen noemen dit nu misschien wel principiëel. Of is een principiële houding alleen toegestaan als die niet afwijkt van die van de eindredacteur?

Als in een apart kader bij het stuk van Dhr. Verzuu vermeld wordt, dat datgene wat in Bolwerk gepubliceerd wordt alleen en uitsluitend komt voor rekening van degenen die de betreffende artikelen onder-tekenen, is dat een vlucht voor de verantwoordelijkheid en een zich verschuilen achter anderen.

Naar onze mening heeft een eindredacteur de eindverantwoording voor de inhoud van een blad en is hij daarop aanspreekbaar. Hij dient artikelen of woorden uit artikelen, die kwetsend of onfatsoenlijk zijn te schrappen of, in overleg met de schrijver, te veranderen in synoniemen, die wel aanvaardbaar zijn.

Een dergelijke opstelling kan namelijk worden aangeduid als plaatsingsbeleid en dat is iets totaal anders dan censuur.

Dit hoeft helemaal niet te betekenen dat Bolwerk een blad zou worden waarin niets controversiëels zou mogen staan. Ook die zaken kunnen namelijk zo worden weergegeven, dat zij niet in strijd zijn met de fatsoensnormen.

Het opzettelijk negeren van deze normen met als enig doel anderen te schokken, getuigt van een instelling waarbij geen plaats is voor respect voor de ander. Een respect, dat wij onze kinderen graag willen bijbrengen.

Daar komt nog bij, dat het zijn van eindredacteur niet de eerste en voornaamste taak van Dhr. Verzuu is. Hij is op school aangesteld als leraar. Hij is opvoeder. Om zijn eigen woorden aan te halen: "De school is geen diploma-fabriek, maar moet ook mensen vormen".

Vormen houdt ons inziens méér in dan het alleen maar ter beschikking stellen van een arena.

Overigens zond één der bestuursleden van de oudervereniging, nu alweer enige tijd geleden, copy in voor Bolwerk. Het betreffende stuk werd nimmer geplaatst. Toch plaatsingsbeleid, of was de "arena" al voor een reeks van voorstellingen volgeboekt?

Als uw eindredacteur zijn stukje afsluit met het citaat: "Je kunt niet God dienen en de Mammon", dan vragen wij ons af, welke God bedoelt hij?

Vermoedelijk is zijn kijk daarop principiëel anders dan de onze.

Bestuur Oudervereniging Pius X lyceum.

Hoewel mijn handen jeuken om een degelijke repliek aan het adres van de oudervereniging uit de typemachine te timmeren zie ik daar toch maar vanaf.

Niet uit menslievendheid, maar omdat ik geen zin heb om me mee te laten sleuren in een nietes/welles-spelletje, zoals dat gestart wordt in alinea drie van het ouderbestuurlijk schrijven. Mocht de oudervereniging erin geslaagd zijn met deze alinea bij de lezers de indruk te wekken dat ik in mijn vorige artikel de zaken verkeerd heb voorgesteld - gelogen dus jaja; want hè hě, sliep uit, 't was maar één meneer en mag-ie soms? - dan feliciteer ik hen van harte met dit succes en leef onbekommerd verder.

Is dit de eerste reden waarom ik van repliek afzie, de tweede is dat ik wil voorkomen dat de Bolwerk-discussie in verkeerd vaarwater terecht komt. Zou ik namelijk wederom op de ouderbestuurlijke woorden ingaan dan zou men wellicht kunnen gaan denken dat Bol-

werk een soort privé-hobby van mij is. Welnu, voor een gezonde discussie zou een dergelijk denken niet bevorderlijk zijn. Op aanraden van enige collegae heb ik daarom het schrijven van de oudervereniging doorgespeeld naar een aantal docenten en leerlingen met het verzoek hun gedachten daarover eens op papier te zetten. Misschien komen we zo verder.

Wat vervolgens de copy betreft die "één der bestuursleden van de oudervereniging, nu al weer enige tijd geleden" voor Bolwerk inzond: ik brand van nieuwsgierigheid om te weten wat dat dan wel voor een artikel was. Mocht de schrijver het alsnog kunnen vinden dan verzoek ik hem het mij onverwijld te doen toekomen. Ik zal het met liefde plaatsen.

En dan tenslotte de laatste vraag, een theologische vraag nog wel. Ik ben zo vrij daar geen antwoord op te geven, want dat heb ik al eens gedaan. Vorig schooljaar. Twee avonden lang. Op verzoek van de oudervereniging. Noteert u dat even?

L. Verzuu

SCHOOLBLADEN

Als je, zoals ik, stamt uit de tijd dat het ei nog maar één cent kostte en de dieren nog spreken konden, verbaas je je inderdaad over menig artikel in Bolwerk. En met "verbaas" bedoel ik eigenlijk dat je verontwaardigd bent, opgewonden en kwaad over zoveel onheuse aanvallen op je dierbare overtuigingen. En de barbaarse, soms schunnige bewoordingen waarin! Toch maak je dan een fout, geloof ik. Je aanvaardt dat het ei een kwartje is gaan kosten en zelfs dat het niet meer naar ei smaakt. Het behoort tot de onvermijdelijkheden van de tijd.

Zo is het schoolblad ook niet meer wat het was: schrijfsels van jonge knapen en maagden die, als ze gezegend waren met een filosofische inborst, reikhalzend uitzagen naar de mooie maatschappij; of, indien ze, zoals meestal het geval was, niet eens wisten dat er een maatschappij bestond, hun stichtelijke gedachten over Herfst of Lente als lectuur aanboden aan hun medeleerlingen.

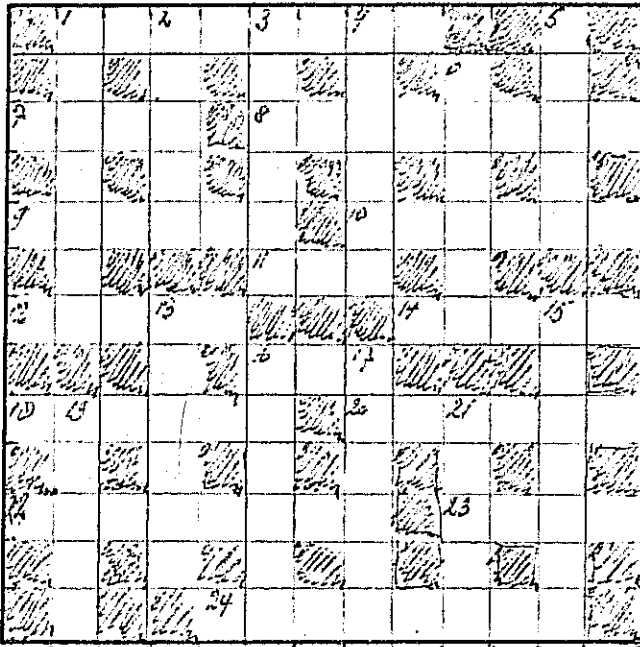
Nu zien we de scholieren in rauwe taal becritiseren wat hun maar voor de voeten komt. Doen overigens volwassenen niet vaak hetzelfde? Of is een Volkskrant iets anders dan een schoolblad voor grote mensen?

Lieve medegekwetste "al wat oudere", zullen we de kinderen toch maar hun zandbak gunnen waar ze in hun scheldpakjes naar hartelust mogen ravotten?

L. Bianchi

a m s t e r d a m

11. Uitroep van Vondel.

Oplossingen vorige nummer:

Horizontaal.

Verticaal:

1. De Academie	2. elanden
8. kalf	3. cafés
9. passeren	4. dopend
10. Edison	5. Museum
11. urgent	6. energie
12. Dam	7. steen
13. snert	14. Rotgans
15. geeft	16. Fortuna
17. nut	17. Nassau
19. Martha	18. tennis
21. Eggert	20. Ailly
23. plaatsen	22. gaper.
24. Paus	
25. Spuistraat.	

Noot bij Fortuna. Deze dame is te zien in vele Amsterdamse gevelstenen, ook boven op het Paleis en bij de Munt. Neem ook een kijkje in lokaal 333.

De beste oplossing is ingestuurd door de Heer Van Kempen. Een eervolle vermelding voor Karin van Bodegraven.

N. B. Stuur ook onvolledige oplossingen in: de beste wordt bekroond.

Horizontaal

1. Inca sla Co, die houdt niet van pekelvlees.
7. Wat hij deed, zat in zijn hoofd: een echte Mokumer.
8. Eén gebouw omstreeks de frats.
9. Smeer 'm!
10. Worden aanbeden in Paradiso.
12. Een machtig mooie vrouw bood een geroosterde boterham aan, nou ja!
14. Voor het Amsterdams Lyceum vierde hij er zijn triomfen.
16. Je bent toch niet anti?
18. Dit is beneden ons peil.
20. Amsterdamse tuinvogels.
22. De O.Z.Voorburgwal. Daar niet vechten!
23. Wapen van de nachtwacht.
24. Verdwenen!

Verticaal

1. Gevolg van stappen tussen Rokin en Nes.
2. Controleer je tabak!
3. Fel boerenhoedje.
4. „Een eerste keer logeer ik hier,” zei ze tegen Frederik Hendrik, maar daarna nooit weer!”
5. Werptuig is de ruïne van Troje.
6. Houd U weg van deze afscheiding, anders komt het hoofd van de politie.
13. Dit gehucht is Amsterdam in de mond gelegd.
15. Een arm stuk rundvlees: armoe troef!
16. Wat PX niet ontbreekt.
17. Keizerlijke stijl.

19. Drug van de Binnen-Bantammer- Oplossingen vóór 1 maart bij
straat. conrector Hoving. Onder de beste
oplossingen wordt een boekenbon
van F.10- verloot.
21. Allemaal in de rij!

het schoolcafé

Het schoolcafé is een erg populaire ruimte geworden: wat dat betreft heeft de leerlingenraad er destijds goed aan gedaan bij de staf er voor te pleiten, dat deze ruimte de hele dag voor ieder beschikbaar zou zijn.

Jammer genoeg heeft de manier waarop leerlingen deze ruimte gebruiken een paar negatieve kanten die anderen veel last bezorgen.

1. de keiharde muziek veroorzaakte veel overlast,
2. vernielingen aan het meubilair bezorgt de schoolcafécommissie veel extra werk,
3. de nonchanlance van de gebruikers (of de onwil de ruimte schoon te houden) veroorzaakt dermate hoge bergen vuil, dat de schoonmaakploegen (vrijwilligers!) heel begrijpelijk de moed lieten varen.

Dit had weer tot gevolg dat groepen die 's avonds het schoolcafé wilden gebruiken, eerst moesten puin ruimen, wat ook al niet bijdraagt tot de feestvreugde.

Sluiten van het schoolcafé is natuurlijk geen goede oplossing voor het probleem: hoe kun je mensen er toe brengen goed voor hun omgeving te zorgen. Volgens mij kan dat maar op één manier: elkaar daarin helpen, zowel door het goede voorbeeld te geven, als door anderen daartoe aan te sporen. Het plan van de leerlingenraad (elders in dit nummer) voorziet hier in.

Als je dus iemand ziet, die (opzettelijk of niet, dat doet er niet toe) rommel maakt of spullen vernielt, ga er op af en zeg er wat van.

Als werkelijk mocht blijken, dat dit te veel is gevraagd, dan zullen we deze ruimte wel moeten reserveren voor de mensen die er 's avonds gebruik van maken.

Werk dus met de mensen van de schoolcafécommissie mee; je doet het niet alleen voor een ander, maar ook voor jezelf!

Conrector Hoving.

H E T 2 5 - J A R I G B E S T A A N V A N P I U S X .

Vrijdag 25 jan. j.l. heeft de rector de lustrumcommissie geïnstalleerd. Hierin zitten:

van het bestuur: Mevrouw Henriët en de Heer Van der Wielen,
 van de oudervereniging: de Heren Liesker en Paternotte,
 van de beampten: de Heren Merkies en Van Schijndel,
 van de leerlingen: Patty Abels (4A) en Marijn van Lith (4F),
 van de docenten: Mevrouw Krop en de Heer Geurts,
 van de staf: Mevrouw Overmars en de Heer Hoving.

Voorzitter en secretaresse van de commissie zijn resp. de Heer Geurts en Mevrouw Krop.

Binnenkort komt de commissie bijeen om ideeën te inventariseren. Ieder die suggesties heeft, wordt uitgenodigd die aan één van de commissieleden of aan Mevrouw Krop door te geven. *(voor woensdag 20 februari)*

Wat nadere gegevens:

De feestelijkheden zullen naar alle waarschijnlijkheid plaats vinden in de laatste week voor de Kerstvakantie van dit kalenderjaar.

Er wordt niet alleen gedacht aan feestelijkheden voor de schoolgemeenschap intern, (d.w.z. de huidige bevolking en de ex-bestuursleden, -beampten, -docenten, -leerlingen: ééns kind van Pius X, altijd kind van Pius X) maar ook aan activiteiten voor de buurt en voor mensen die onze bijzondere aandacht verdienen: we moeten anderen in onze feestvreugde laten delen.

Nogmaals, we houden ons van harte voor suggesties aanbevelen, met name wat dit externe aspect betreft, maar dat niet alleen natuurlijk.

JJH.

--

VAN DE DEKANEN

Aan de HBAO's in Eindhoven en Utrecht bestaat een studierichting Communicatie, bestemd voor jongen mensen die belangstelling hebben voor een beroep in de sfeer van reclame, public relations en voorlichting.

Aanmelding van 1 januari tot 1 maart 1980.

Verdere inlichtingen op het dekanaat.

AMNESTY INTERNATIONAL

VERVOLG

HOE JE HULP KUNT BIEDEN.

Je kunt je opgeven als lid.
Daarmee laat je weten dat je daadwerkelijk hulp aan de gevangenen wilt geven.

Je kunt dit doen door:

1. MEE TE DOEN AAN DE MAANDELIJKSE BRIEVENACTIE:
"SCHRIJVEN VOOR GEVANGENEN"

Het onderzoeksbureau zoekt iedere maand drie gevangenen uit die dringend hulp nodig hebben, b.v. omdat hun situatie plotseling slechter is geworden of omdat er nieuwe mogelijkheden voor hun vrijlating worden gezien. In het maandblad Wordt Vervolgd, staan de belangrijkste gegevens om brieven of kaarten te schrijven naar de desbetreffende autoriteiten. Soms kan er ook aan de gevangene zelf worden geschreven. Alle leden kunnen meedoen aan deze brievenactie, zij hoeven zich voor deze activiteit niet apart op te geven. Alle gegevens vind je op de achterzijde van elk nummer van het maandblad Wordt Vervolgd.

Het effect van de kaartenactie is niet onaanzienlijk. Na korte tijd stromen er brieven en briefkaarten binnen bij presidenten, ministers van justitie en in kampen en gevangenissen. Deze druk heeft succes. Regelmatig worden er gevangenen vrijgelaten, of beter behandeld. Dit is voor hen van groot belang. Vooral als ze merken waarom. Ze weten dan dat de buitenwereld hen - na soms jarenlange eenzame opsluiting - niet is vergeten.

2. MEE TE DOEN IN EEN ADOPTIEGROEP.

Er zijn bijna 1600 adoptiegroepen over de hele wereld. In Nederland bijna 200. Elke groep heeft drie gevangenen geadopteerd: één in een 'oostblok'land, één in een westers land en één in een land van de derde wereld. Het doel van de groep is: vrijheid of lotsverbetering voor deze gevangenen en hulp voor hun gezinnen. Nadat de eerste inlichtingen door het Internationale Secretariaat zijn verstrekt, wordt er gecorrespondeerd met familie en vrienden van de geadopteerden. Soms ook met de gevangenen zelf. Zodra de groep naar eigen mening voldoende inlichtingen heeft, wordt er bij de desbetreffende autoriteiten op aangedrongen de gevangenen vrij te laten. In vele gevallen blijkt het nodig materiële hulp aan de gezinnen te geven; bovendien is het voor de gevangene een morele steun als hij hoort dat zijn vrouw en kinderen niet in de steek worden gelaten. De groep brengt hiervoor het benodigde geld zelf bijeen.

Het adoptiewerk laat maar zelden snelle resultaten zien. Soms gaan er jaren van hardnekkig werk over heen voor er ook maar enig resultaat behaald wordt. Toch heeft de voortdurende stroom brieven, die de 1600 groepen versturen, duidelijk effect. Elke maand komen er gevangenen vrij. Als ze antwoorden, bevatten hun brieven vaak belangrijke gegevens voor het Internationale Secretariaat.

Degene die zich als nieuw adoptiegroeplid aanmeldt, werkt in principe gedurende enkele maanden mee met een reeds bestaande groep.

3. MEE TE DOEN IN EEN WERKGROEP.

De activiteiten van een plaatselijke werkgroep worden bepaald door de mogelijkheden in de eigen woonplaats. In een klein dorp kunnen andere actietechnieken gebruikt worden dan in een grote stad. Soms is er één persoon die probeert in zijn eentje plaatselijke activiteiten op gang te brengen. Soms is er een hechte groep van veel mensen die planmatig de verschillende taken van een werkgroep vervullen. Het doel van een werkgroep is om mensen op de hoogte te brengen van duidelijke schendingen van de rechten van de mens in verschillende landen. Verder: hen actiemogelijkheden aan te reiken om er iets aan te doen.

Zij doen dit door:

- Informatie te verspreiden van en over Amnesty International door middel van tentoonstellingen, forums, het benaderen van plaatselijke kerken en plaatselijke pers, filmavonden, het verzorgen van lessen op scholen etc.
- Het voeren van landelijke acties van Amnesty.
- Het houden van geldinzamelingen voor het werk van Amnesty International.

4. MEE TE DOEN IN DE CAMPAGNE TEGEN DE MARTELINGEN.

In de meer dan veertien jaar dat Amnesty werkt voor de vrijlating van politieke gevangenen over de hele wereld heeft ze duizenden gevallen van marteling geconstateerd. Het verschijnsel marteling lijkt haast een besmettelijke ziekte. Er is daarom een grootscheepse campagne tegen het martelen noodzakelijk. In 1973 is Amnesty deze campagne begonnen met een wetenschappelijk congres en een handtekeningsactie. Voor de voortzetting van deze campagne zijn mensen nodig die vanuit hun eigen beroepssituatie, individueel of in groepen, bereid zijn actie tegen de martelingen te ondernemen. Er is een coördinatiegroep gevormd, die de activiteiten van de verschillende beroepsgroepen coördineert.

5. JE KUNT REGELMATIG GELD STUREN .

Gevangenen kunnen worden vrijgelaten. Er kan voor hun gezinnen worden gezorgd. Maar daarvoor is geld nodig, geld om gevallen nauwkeurig te onderzoeken, geld om advocaten naar belangrijke processen te zenden, geld om acties te voeren, geld voor de eerste levensbehoeften van de gezinnen waarvan de man gevangen zit, geld om Amnesty International meer bekendheid te geven.

Alle leden ontvangen Wordt Vervolgd, het blad van de Nederlandse sectie, waarin onder meer samenvattingen van uitgebreide rapporten worden opgenomen en waarin het werk van Amnesty International ter bevordering van de vrijheid van meningsuiting op de voet gevolgd wordt.

H.J.W. van der Wielen.

Amnesty International,
 3e Hugo de Grootstraat 7
 Telefoon: 8 4 7 9 0 5

om je rustig te maken.
 Plus jij maar lekker in je bed.

LE V.V.V.V. ^{soms} PRÉSENTE

Dat mag thuis nooit.

helpt een glaasje warme melk.
 oma kan het echt niks schelen.
 Ja, ik wil voortaan

DINGE - VAN - INGE

Hier is ze dan weer; boordevol nieuwe elementen, bruisend als de natuur haarzelve eigen is ook, vol frisse eloquente moed, barstensvol fikse waargebeurde roddelverhalen uit de overbekende betrouwbare bronnen maar tog ook weer schokkende berichten uit, in over, op, onder, tussen en met medewerking van en onder ongecensureerde beginredactie van onze kleine, maar tog ook weer niet zo fijne Piustienerschoolgemeenschapje (en dan vooral nadruk op gemeen) .

Maar eerst: onze Filmresensie: De nieuw samengestelde filmploeg bezorgde de filmgangers in het begin van dit seizoen een zéér afwisselend programma, en dan wel met de nadruk op zeer in de betekenis van zeer, pijnlijk dus oftewel zéér pijnlijk, dat mag ook.

-dit even tussendoor ter verduidelijking- U begrijpt, helaas heb ondergetekende geen tijd gehad om in de eerder dit jaar verschenen B.W.'s te verschijnen, laat dit voor het elitaire gedeelte van de piustieners de verklaring zijn van waarom de B.W. weer eens was gezakt tot een ongekend dieptepunt. Over de vorige B.W.'s maak ik dus geen typlint, handen en woorden aan vuil met inbegrip de laatste voor de kerstvak. uitgekomen B.W. die ook prut was (ook daar stond ik inderdaad tog noch niet in) met enkele uitzonderingen hier gelaten. Zoals een sappig begin, Redactioneel en Principieel, wat ik principieel een heel leuk stukje vindt zoals het daar stond, ik bedoel het idee was leuk verwoord, maar dan schaam me ik er tog weer voor dat ik deel uit maak van een scholengemeenschap waar het nu noch, na zovele jaren B.W., tog noch weer nodig is uit te leggen waartoe ons B.W. dient, maar ja, domme mensen hou je altijd voor de verschillsbewustwording zullen we maar segge. Nu, vrur, niet getreurd in 1980, weest allen blij, dees B.W., zo is mij mede uit bovenstaande bron toevertrouwd, zal weer stijgen tot ongekeende hoogte.

Terug naar ons maffe filmclubje dat voor een zere afwisseling zorgde. Hadden die kinderen een mooie nieuwe projector mogen kopen, zien we nog steeds wit op blauw "einde deel zoveel", mochten ze een nieuwe dure versterker kopen, hadden we de eerste keer zo goed als géén geluid, de tweede keer een mooie monotone brom met op de achtergrond wat filmmuziek (als je tenminste je gehoorapparaat had meegenomen, maar goed dat ze ons hier nog net wél leren lezen) de laatste keer bij Monty redelijk geluid op het meetrillende Al-folie wat een of andere idioot in die (ook al nieuwe) boxen verwerkt heeft, na. Geen gehoor dus. Ook nog fraaie doorlopende verticale strepen op het beeld en constant in beeld een fraai stuk gemetseld muur. Bij Jonathan Livingstone Sengull vond men het nodig om de tog al weinige delen van de film maar eens in de verkeerde volgorde af te draaien, zodat het gedeelte dít nog was blijven zitten /er nu helemaal niks meer van snapte en dan tog ook maar de zaal verliet. Deze film was ook weer te hoog gegrepen voor de domme doorsnee Piustienner. Van je fouten leer je Filmclub, dus : ga zo door.

Nu nog een korte uitvatting van de laatste film: ging over King Arthur en z'n ridders die 'de Holy Grail' (tevens titel ook) zochten met halve kokodnoten en een Afrikaanse (of Europese, daar willik vanaf weze) zwaluw ofzoiets, en dit alles matig leuk met een zwak einde. Ik ben benieuwd wat ons de volgende film weer zal brengen.

En Reeds nu :

DE PROBLEEMERUMRIEK

De postbus zat noch niet proppens vol, maar voor de eerste keer van het seizoen de Dinge van Inge in B.W. was de opbrengst tog lang niet slecht. Hier een zéér ernstig probleem, weer een slachtoffer van onze verdervelijke consumptie maatschappij, namelijk de ongerieven van een onlangs afgezwaaide langharige barkeeper van het schoolcafé, die wat spoelproblemen heeft. Hij schreef mij het volgende : (ik heb zijn karakterestieke zeer onleesbare handschrift maar even gede-codeerd en in het volgend machineschriftje gezet:)

Nu wordt het moeilijk.

Lieve, Lieve Inge,

Ik zit met een n/h- aar probleem. Normaliter hep ik namelijk last van vet haar. Niet, dat het er nu direkt afdruipt, maar je begrijpt, het aanzien niet waard. Dus wát doe ik, ik was mijn haar met een bekend merk anti-vet-haar shampoo, een groene drap, wat lijkt op een gedestilleerd aftreksel van ruwe olie met kleurstoffen, en gek genoeg werkt het ook nog. Alleen werdt mijn haar er ontzettend droog van en dus statisch en dus springerig!! Je begreep, ik kon mij zo onmogelijk meer en publiek vertonen. Nu heeft onlangs mijn haar-adviseur van coiffeuseboutique Eugénie mijn een middeltje aangesmeerd wat volgens hem door moet gaan voor een zgn. crème-spoeling, hetgeen op dusdanige manier op je haar in moet werken dat het niet meer springerig is, nog statisch, en dat je haar makkelijk in model is te kammen. Wat dit betreft voldoet het goedje voorbóéldig. Op de nevenwerking na die nog Eugénie, nog op de verpakking vermeld staat en dat is nml. dat, dat je haar er ontzettend snel VET van wordt !!! Lieve Inge, ik ben ten einde raad, help me alsjeblieft !!!

Wat ben je toch een visjeuk.

Joost Jansen, 6F

anti is tegen.

(Dit betreft absoluut NIET de voorzitter van actie-committee'Joost moet vrij!'red.)

Beste lieve Joost, wat een probleem, zó hep ik ze noch niet meegemaakt! Je zit as ut ware middenin wat men noemt de vicieuze cirkel. Tuin er niet in hoor, in deze afzet (lett. en fig.) - truc van die gore kapitalistische multinationals, ze kunnen wel naar de maan vliegen ,maar geen goeie shampoo tegen vet haar maken! Nee, joost dat kunnen ze mij ook niet wijs maken. Het beste lijkt mij (en deze oplossing past daggik wel in jouw straatje) om de hele boel eens flink te boycotten, een uitzending voor 'spreekbuis' op de t.v. aan te vragen en deze houden vanuit de kerk die je gaat bezetten met sympathisanten, die zijn er vast wel, en het eens goed zeggen waar het nu eigenlijk precies op staat. Voor dit alles natuurlijk het scheerapparaat van je pappie lenen en je hele hoofd lekker kaalscheren, hep je die rommel niet meer nodig, en lekker fris moet je maar denken, bovendien is de zomer in aantocht en Kojak heeft h~~et~~er ook mee gemaakt. Joost, succes, en ik zal aan je denken en je geestelijk steunen.

Het volgende probleem, is, zo hep ik uit vertrouwde bron, een steeds algemener en om zich heen grijpender (!) probleem, wat, zo blijkt uit onderstaand schrijven, doordat het voor enkelen een probleem bleek te zijn, een probleem voor velen werd:

Je kunt je beter afvragen

Lieve (mag dit wel vraag, ik mij nu af) Inge,

Zat ik laatst bij ruimtegebrek, de kapel was gesloten en de aula ook wegens S.O., in de hal op de knie (dit was de enige stoel die nog onbezet was) van mijn vriendje, en toevallig houden wij ook nog van elkaar (jaja, niet als de rest, wij komen daar voor uit (of kan zelfs dat niet in 1980??) letop, nu komt het) en geven wij elkaar, inderdand en public, wel eens een bescheiden kusje, zo ook toen ik op die bewuste knie zat. Terstond werden wij aangesproken door een conector, wiens naam ik niet zal noemen, aangesproken met de woorden dat we dit nu niet

moesten doen, dat we dit maar op feestjes moesten doen!!
Nu hep ik mijn oor eens te luisteren gelegd en nu blijkt dat meerdere mensen op deze wijze aangesproken zijn, en allen ter hunne grote ongenoegen, mij en m'n vrindje incluis.

Nu vraag ik je, Inge, mag men zoiets nu verbieden in 1980, of zullen we dan toch terug moeten naar de aparte jongens en meisjes-scholen, of moet ik dan maar m'n hele leve vrijgezellin blijven. Inge, graag je advies en je altijd even verbluffende als verlichtende commentaar?

In afwachting met groetjes en kusjes,

Danielle Muller

Beste Danielle ← (dit voor de persoonlijke noot)

Ja, wat een probleem hé, zo heb ik ze nog niet gehad !! Maar toch begrijp ik iets ergens niet of er zit tog een enorme kiuk in de directe intermenslijke communicatiekabel. Wat is namelijk het geval: het volgende. Ik heb ook 'ns hier en daar bij mijn bronnen geïnformeerd, en het schijnt dat jullie het 'verkeerde' voorbeeld geven voor de I^e klassers, jullie schijnen 'aanstekelijk' te werken, heb ik mij laten vertellen. Nu vind ik het mooie ervan, dat ik die aanstekelijke werking nog nimmer heb waargenomen bij de eerste klassers, op klasse-avonden zitten de meisjes nogeven apart van de jongens, en nog even dom om hen te giechelen als jaren her. Wat dit betreft dus geen vooruitgang voor mij, achteruitgang voor de conrector, helaas. Dat komt m.i. niet door zijn 'beschermende werk', want ik heb de afgelopen paar dagen er eens op gelet, maar tot mijn grote geruststelling genoeg 'overtredende' paren waargenomen. Die aanstekelijke werking op de I^e klassers is volgens mij dus louter en alleen aanwezig in conrector's gedachtengang.

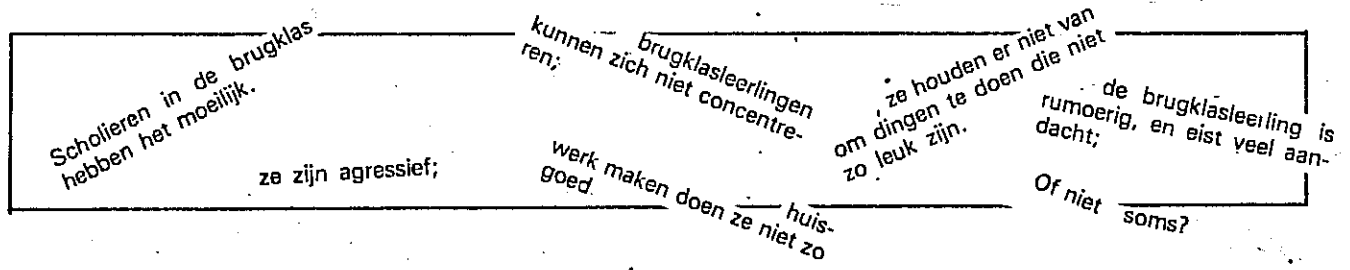
Probleemschrijfster wilde geen naam verstrekken, en het enige dat ik te weten ben gekomen is dat beruchte konrector af en toe ook wel eens l.o. doceert, helaas ben ik niets meer te weten gekomen, keiharde namen verkoopt beter, weet je. Dit gezwam even terzijde is een andere mogelijkheid dat genoemd conrector er van overtuigd is dat de sexlessen tog beter in de eerste klas thuishoren dan momenteel pas in de vierde. Maar dan wat ik totaal niet nog steeds begrijp is het volgende: in ons mooie gele jaarboekje staat ons schooltje benoemt als een R.K. scholengemeenschap, R.K. dus, en was het niet Christus himse lf die de leer predikte : 'hebt Uw naaste lief' ?? Zoja, waarom er dan niet volmondig (!) vooruit komen!!!??

Dus mijn advies: verbreidt zijn leer, en wie weet wordt de wereld nog eens beter!

Helaas dwingt de tijd mij nu te stoppen, ik moet mijn kopy ter bewerking reeds inleveren, de rest voor volgende keer. Problemen naar: Postbus 9185 (géén grap red.) tnv. Dinge van Inge P.R. Amsterdam. Rest mij nog :

Leve de koningin.

groetjes, en vele kusjes
Inge Wjole 6g

EEN STUKJE VOOR EIGEN REKENING

Volgens het ouderbestuur is Bolwerk nogal eens niet fatsoenlijk, niet aanvaardbaar, niet passend bij een katholieke school; ook is in een gesprek met de heer Verzuu duidelijk geworden dat een ommekeer ten goede er voorlopig niet in zit.

Vandaar - denk ik - dit stuk van het ouderbestuur.

Het is natuurlijk vervelend voor het ouderbestuur dat Bolwerk niet is zoals zij vinden dat het zou moeten zijn, maar dat lijkt me geen excuus om zó uit te vallen. Trouwens, waarom alle gram gericht op de heer Verzuu? Het lijkt me juist wanneer het ouderbestuur zich richt tot leerlingen, staf en docenten voorzover deze de voorkeur geven aan een blad waarbij ieder voor eigen rekening schrijft, en staf, ouders e.d. niet automatisch verantwoordelijk kunnen worden gesteld voor hetgeen er in het blad verschijnt.

Wat de begrippen "fatsoenlijk en aanvaardbaar" betreft: ik denk dat daar op school heel verschillende ideeën over bestaan, zodat het moeilijk is uit te maken bij wiens fatsoen het blad moet passen. De oplossing van het ouderbestuur - ons conformeren aan hún fatsoen, hún aanvaardbaarheid - lijkt me eerlijk gezegd niet zo geslaagd. Zo zou ik b.v. niet weten wat er anno 1980 nu zo vreselijk is aan de A.N.J.V.

Verder weten we waarschijnlijk ook niet zo goed wat we bedoelen met een "katholieke" school. En mochten er al mensen zijn die het wél weten, dan zitten we meteen al met het probleem om wat voor soort katholiciteit het dan wel gaat; de katholiciteit van Gijsen, van het CDA of van Pax Christi?

Eerlijk gezegd moet ik er niet aan denken dat over deze punten op Pius een diepgaande discussie gestart wordt, en dat ik daar dan aan mee moet doen. Het lijkt me niet iets om verlangend naar uit te zien.

L.M. Janssen
docente geschiedenis

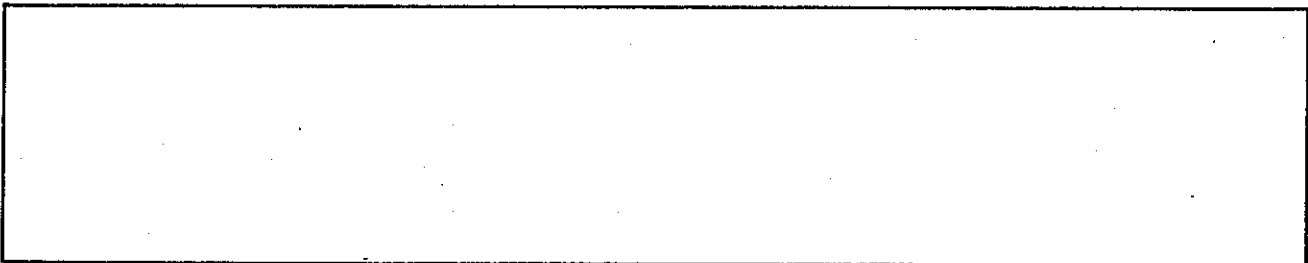
DAAR SCHRIK JE TOCH VAN !

De brief van de oudervereniging is de
, die daaruit spreekt is !!
kunnen zich alleen uitdrukken door , sprekende .
Het al .

Verder mag vooral niets , waar .
Je moet iedereen praten en alles is.
Vooral geeh .

Ben Geurts

NB Om niemand te kwetsen of te schokken, om me te houden aan de normen of fatsoensregels, die enig persoon zou kunnen bezitten heb ik alles geschrapt wat op enigerlei wijze kwetsend, schokkend of onfatsoenlijk zou kunnen zijn.

oh ja, cambodja !

Nu de actie voor Cambodja is beeindigd willen wij diegenen die hieraan hun bijdrage hebben geleverd hartelijk danken.

Het viel ons op dat veel leerlingen pas geld gaven als er iets tegenover stond: de 14 taarten waren binnen een kwartier weg. De pannenkoeken en poffertjes gingen ook goed. Jammer dat we vroegtijdig moesten stoppen.

De bisschopswijn van mevr. Kapelle wou jammer genoeg niet zo goed lopen en ook de 1000 oliebollen hebben niet zo veel winst opgeleverd.

Vanuit de lerarenkamer is f 80.- binnengekomen, exclusief die lerare (sse) n die eenmalig of meerdere keren geld overmaken. Van de leerlingen zelf f 875.35. De actie heeft dus f 975.35 opgeleverd en het geld is overgemaakt op gironummer 777 van het rode kruis; het zal dus goed terecht komen.

We hopen dat er meer acties hier op school gehouden zullen worden, want het de kleine beetjes die jullie best kunnen missen, is het geld daar van onschatbare waarde. Het redt mensenlevens!

schoorl monique oude elferink

monique
sweerman

sweerman

PROEFWERK GEMIST ? INHALEN .

Het komt regelmatig voor, dat leerlingen proefwerken missen door afwezigheid ten gevolge van dokters- en tandartsbezoek, ziekte, e.d. Soms geeft dit aanleiding tot problemen als de leerling er niet voor zorgt, dat dit proefwerk zo snel mogelijk wordt ingehaald.

Neem dus, zodra je weer op school komt, - bij korte afwezigheid diezelfde dag nog - zelf contact op met de docent om een afspraak te maken.

Conrector Hoving.

HERSENBREKER

1	2		3	4	5	6		7	8		9		10	11			12	13
14		15		16				17			18	19					20	
		21				22	23			24				25	26		27	
	28				29				30		31				32	33		
34			35		36	37			38	39			40		41			42
		43							44				45	46		47	48	
			49	50		51	52			53	54	55						
56		57		58	59				60		61			62	63	64		
65	66		67		68	69			70				71				72	
73			74						75								76	

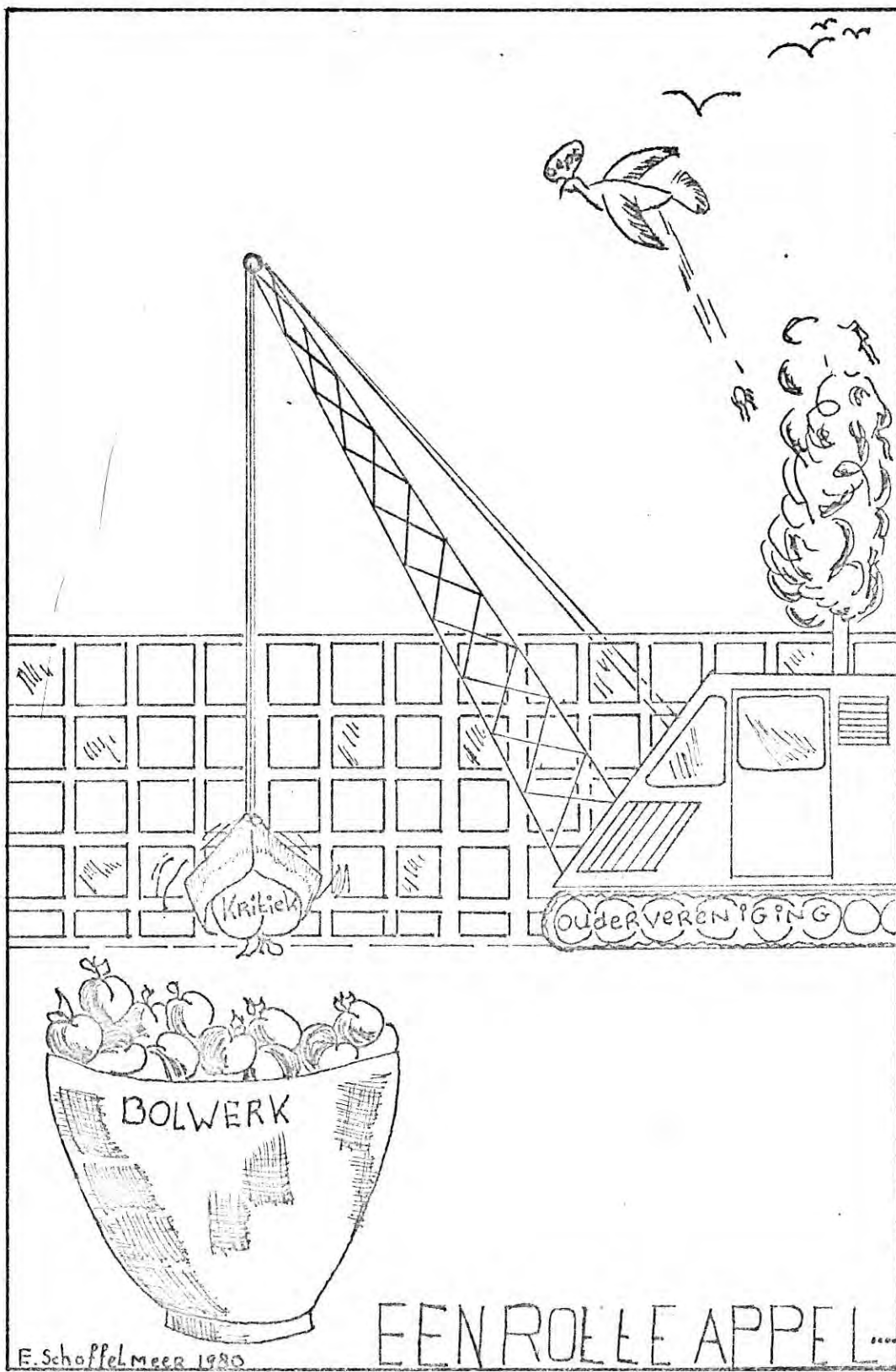
Van dit kruiswoordraadsel wordt voor elk in te vullen woord een getal vermeld. Dit getal ontstond op de volgende wijze. De letters van het alfabet werden genummerd van 1 - 26 (a=1 enz.). Nu werden de letters van de woorden, die in het figuur moeten worden ingevuld, door hun respectieve cijfers vervangen en deze cijfers met elkaar vermenigvuldigd, zodat voor elk woord een zeker product ontstond. Wanneer bv. het eerste woord 'stal' zou moeten luiden, dan was ger gegeven getal 4560 (19x20x1x12) geweest.

Hor.

1. 11	38. 240
3. 1400	41. 156
7. 59400	43. 7
10. 3840	44. 16
12. 240	45. 19
14. 240	47. 182
16. 12	49. 60
17. 240	51. 660
19. 8100	53. 495
20. 195	58. 240
21. 192	60. 19
22. 1287	61. 1400
24. 228	62. 18
25. 14	65. 102600
27. 18	68. 3705
28. 16	71. 3510
31. 143	73. 90
32. 2160	74. 2508
34. 132	75. 136800
36. 3240	76. 4320

Ver.

1. 2640	37. 300
2. 16	39. 16800
4. 224	40. 18
5. 20	42. 182
6. 660	44. 209
7. 2145	46. 5472
8. 288	48. 18
9. 39600	50. 240
10. 144	52. 228
11. 1050	54. 2925
12. 192	55. 220
13. 4050	56. 95
15. 192	57. 18
19. 156	59. 195
23. 540	63. 270
26. 156	64. 208
28. 12	66. 360
29. 18	67. 165
30. 240	69. 285
33. 2340	70. 304
34. 11	71. 18
35. 64	72. 18

E. Schoffelmeier 1980

EEN ROLLE APPEL